

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIII Nr. 6000

Vineri 30 august 1963

4 PAGINI — 20 BANI

Să gospodărim cu grijă materia primă și materialele

O scrisoare sosită la redacție arată că muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” au economisit până în prezent peste 360 tone metal, — cantitate din care se pot construi 150 combine cerealiere, 240 combine pentru siloz și 1300 coșoare purtate. Știri de acest fel ne sosesc zilnic din numeroase fabrici și uzine din țară. Și e firesc. În lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicatorii, folosirea gospodărească a materiei prime, a materialelor, combustibilului are o însemnată deosebită. Stă în putința fiecărui muncitor și tehnician, a fiecărui colectiv de întreprindere să lucreze în așa fel încât normele de consum specific să fie riguros respectate — și nu numai respectate, dar și simțitor micșorate, fără a dauna calității produselor. Producând din aceeași cantitate de metal mai multe mașinule, din aceeași cantitate de lină sau bumbac — mai multe fire și din aceeași cantitate de masă lemnoasă — mai mult lemn de lucru etc., fiecare colectiv de întreprindere nu numai că asigură un plus de produse peste prevederile planificate, dar contribuie nemijlocit și la reducerea prețului de cost — unul din indicatorii cei mai importanți ai planului de stat. Sintem în al patrulea an al șaseanului și trebuie ținut seama că, așa cum se arată în Directiva celui de-al III-lea Congres al P.M.R., în perioada planului de șase ani este necesar ca cel puțin 50—60 la sută din reducerea totală a prețului de cost să se realizeze pe calea micșorării cheltuielilor materiale pe unitate de produs.

În trecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul în curs, muncitorii, tehnicienii și inginerii din numeroase întreprinderi au inițiat un șir de acțiuni menite să ducă la o mai bună gospodărire a materiei prime, la micșorarea consumurilor specifice planificate. O caracteristică a acestor acțiuni este aceea că ele îndreaptă eforturile și spiritul gospodăresc al colectivelor de muncă din fabrici și uzine spre economisirea în primul rând a acelor materiale care prezintă o importanță deosebită pentru economia națională. Merită, de pildă, subliniată grija pe care toți muncitorii colectivi de întreprindere o acordă bunicii gospodăririi a metalului — a căruia însemnată economică este îndeosebi cunoscută. Topitorii și turnătorii de la oțelăria electrică a Combinatului Siderurgic Hunedoara au acumulat o experiență valoroasă în gospodărirea judicioasă a metalului, în reducerea consumurilor specifice de oțel, experiență ce merită să fie cunoscută și însușită și de alte colective de siderurgiști. Organizând mai bine munca la evacuarea și turnarea șarjelor, siderurgiștii de aici au reușit ca la fiecare tonă de oțel elaborat să economisescă în medie câte 8,1 kg metal, prin aceasta obținându-se în plus o cantitate de oțel special echivalentă cu metalul necesar fabricării a 7.000 mașini de cusut; la laminarele de profile de 650 și 800 milimetri, din cadrul aceleiași combinat, prin laminarea la dimensiuni cit mai apropiate de cerințele uzinelor constructoare de mașini, s-au economisit în primele 7 luni din acest an mai mult de 80 vagoane de metal.

Merită din plin evidențiate, stimulate și sprijinite eforturile acelor colective care, luptând pentru utilizarea cu maximum de eficiență a metalului în producție, nu desăfoară această acțiune în general, ci își îndreaptă tot mai mult atenția spre economisirea acelor sortimente care sînt mai greu de procurat și prezintă o valoare economică mai mare — laminare de anumite profile, oțeluri aliate și inalt aliate, bronzuri și diferite alte metale neferoase. Aproximarea cu laminare și metale în sortimentele și dimensiunile cerute de tehnologia de fabricație, utilizarea în mai largă măsură a diferitelor metode moderne de tratament menite să îmbunătățească caracteristicile fizico-mecanice ale unor sortimente de metal în vederea folosirii acestora în locul altora mai scumpe și deficitare, introducerea consecventă a

înlocuitorilor din mase plastice și rășini sintetice etc. — iată că și mijloace de economisire a metalului pe care le recomandă din plin practica întreprinderilor fruntașe. Mari rezerve pentru reducerea consumurilor specifice există și în întreprinderile din industria ușoară, unde lină, bumbacul, țesătura, pielea, în general materia primă, au o pondere mare în prețul de cost al produselor. Și în întreprinderile acestei ramuri s-a acumulat o experiență valoroasă care pot și trebuie să fie tot mai larg extinse. Concomitent cu îmbunătățirea conținutului calității stofelor, colectivul de țesătoriști de la Fabrica „Libertatea” din Sibiu a realizat în acest an însemnată economie de materie primă și materiale, prin reducerea consumurilor specifice și lichidarea risipei. De la începutul anului și pînă în prezent s-au înregistrat aici economii de aproape 1.300 kg lină fină și semifină, 1.550 kg celolînă și fibre sintetice, precum și peste 2.100 kg fire bumbac pentru vâț. La întreprinderea „Dimbovița”-București, introducându-se un procedeu modern de confecționare a încălțămîntei pentru femei, consumul mediu de piei și talpă pe perechea de încălțăminte s-a redus cu aproape 30 la sută față de anul 1959. Folosirea largă a înlocuitorilor sintetici poate aduce, în continuare, colectivelor din cadrul acestei ramuri industriale importante economii — în special de lină, bumbac, piei.

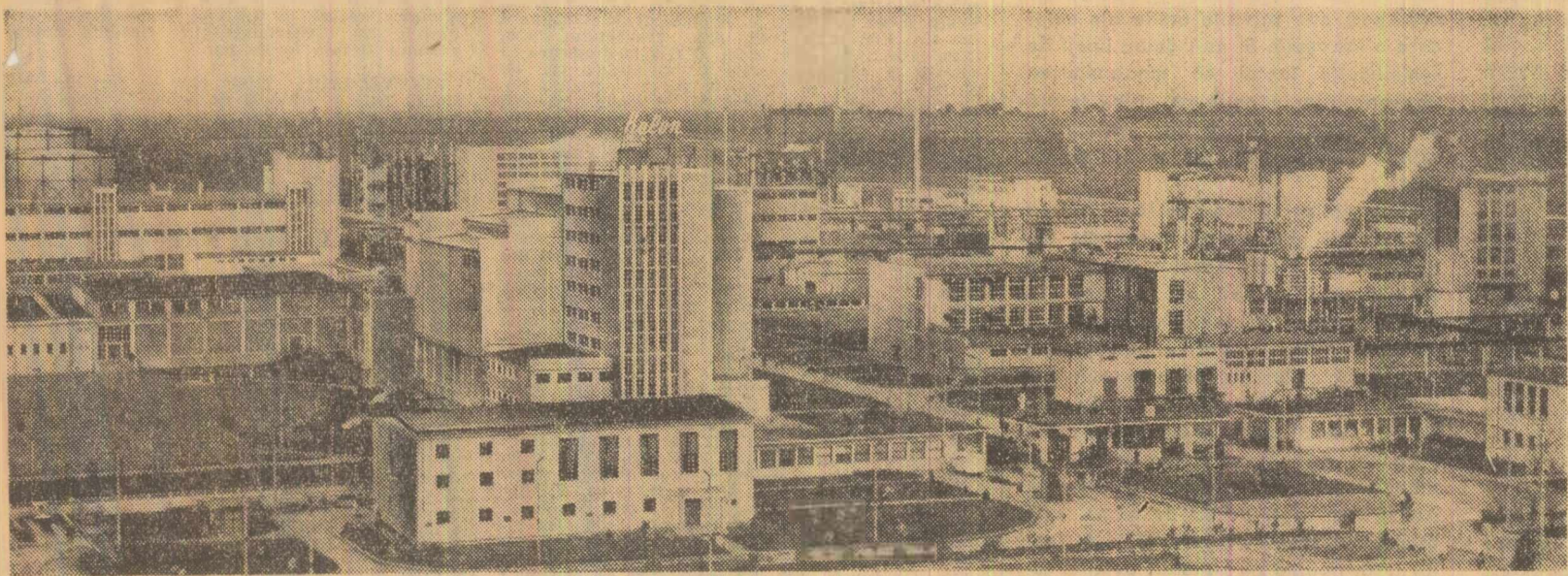
Un alt domeniu în care există mari posibilități de reducere sistematică a consumurilor specifice — și unde nevoile actuale ale economiei cer să se pășească cu mai multă hotărîre — este cel al folosirii lemnului, în special a chereștelor de rășinoase. Prin sporirea indicilor de utilizare a masei lemnoase cu 0,6 la sută la rășinoase și 5,3 la sută la fag, față de plan, muncitorii, tehnicienii și inginerii Direcției regionale a economiei forestiere Suceava au dat în plus, în primul semestru al anului, din aceeași cantitate de masă lemnoasă, 23.000 metri cubi de lemn de lucru, realizând în acest fel economii în valoare de 4.700.000 lei. Asemenea rezultate confirmă posibilitățile ce există în fiecare unitate forestieră de a asigura, printr-o rațională exploatare, cantități sporite de lemn de lucru.

La mai bună utilizare a lemnului în producție, trebuie să-și aducă deopotrivă contribuția și colectivele din celelalte ramuri ale economiei naționale care folosesc cantități însemnate de lemn în producție: minerii — prin înlocuirea armăturilor de lemn cu armături metalice și din beton, ceferiștii — prin folosirea traverselor din beton precomprimat, constructorii — prin economisirea chereștelor de cofraje și de schele etc.

Alături de materii prime și materiale, combustibilii și energia electrică au de asemenea o greutate specifică însemnată în costul produselor — și ca atare se cere a le gospodări cu grijă. Introducînd în toate secțiile, la toate locurile de muncă o evidență clară, un regim gospodăresc de folosire a combustibilului și lubrefianților, a energiei electrice etc., fiecare colectiv de întreprindere își va aduce contribuția la reducerea cheltuielilor de producție, va pune în valoare noi surse de economii.

În gospodărirea cu maximum de eficacitate a metalului, lemnului, lină, bumbacului, cimentului, a tuturor materiilor prime, materialelor auxiliare și combustibilului are o importanță deosebită normarea tehnico-științifică a consumurilor specifice ale acestora. Stabilirea de norme științifice de consum, care țin seama de progresele obținute în tehnologia de fabricație, de îmbunătățirile calitative aduse unor materii prime și materiale, de metodele noi de lucru introduse în întreprinderi, stimulează spiritul gospodăresc al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, îi îndeamnă la noi căutări în acest domeniu, la metode de perfecționare de lucru care să asigure reducerea la minimum

(Continuare în pag. III-a)

Vedere exteroară a uzinei de fire și fibre sintetice de la Săvinești

ÎN INTERIORUL ZIARULUI:

● V. Birlădeanu — Asalt în porțile științei (pag. 2-a).

● Șt. Zidăriță — Trepte (pag. 2-a).

● Cîțitorii scriu „Științei” (pag. 2-a).

● V. Nicorovici — Tașkent-Samarkand — Note de călătorie din U.R.S.S. (pag. 3-a).

● Sport (pag. 3-a).

● Lorenzo Terol — O vară furtunoasă — Scrisoare din Madrid (pag. 4-a).

Actualitatea

Construcții noi în cartierul Jiului-Știința

În cartierul Jiului-Știința din Capitală a început construirea unor blocuri de locuințe, spații comerciale și de deservire, lucrări de termoficare și de alimentare cu energie electrică. Se prevede construirea a 27 blocuri cu 2.560 apartamente, spații comerciale și de deservire, amenajate în 2 clădiri independente, în suprafață construită de 6.340 mp. Pentru asigurarea cu căldură a blocurilor care se dau în folosință în acest an se va realiza, într-o construcție independentă, o centrală termică provizorie. Ea va fi astfel proiectată încît ulterior să fie folosită ca anexă gospodărească a cartierului. Rețeaua de distribuție a agentului termic se va realiza, în soluție definitivă, pentru termoficare.

Stație de depozitare a cimentului

La Onești a fost dată în funcțiune o stație de depozitare a cimentului, cu o capacitate de 300 tone. Proiectată de un colectiv de ingineri și tehnicieni de la întreprinderea de stații, construcții și montaj Onești, stația este prevăzută cu instalații pneumatice de încărcare și descărcare a cimentului, fapt care asigură reducerea pierderilor rezultate din manipularea cimentului cu 10 la sută. Totodată, cimentul depozitat se păstrează în cele mai bune condiții. Cu excepția fundației, stația poate fi demontată și montată pe un alt șantier, unde este necesar. De curînd, aici au început lucrările de construcție a unei noi stații asemănătoare. (Agepres).

530 km de drumuri autoforestiere

De la începutul anului și pînă în prezent în masivele din regiunile Cluj, Banaț, Hunedoara, Bacău, Suceava și altele s-au construit și dat în folosință drumuri autoforestiere în lungime de 530 km. Ele permit deschiderea de noi bazine și valorificarea unui important volum de masă lemnoasă. Astfel, numai prin darea în exploatare a drumurilor forestiere din bazinele Cerna și Nera superioară, regiunea Banaț, se vor putea exploata anual circa 380.000 mc de bușteni.

Pentru asigurarea furajelor necesare

Gospodăria colectivă din comuna Cerătu, raionul Segarcea, are un mare număr de animale. Consiliul de conducere s-a îngrijit din vreme de asigurarea cantității necesare de furaje. Au fost depozitate în siloz peste 1.800 tone de fîn, de lucernă și borșoag, cu multă grijă au fost strînse paie, pleava și alte resurse

de nutrețuri. De asemenea, au fost insilozate 1.200 tone furaje. Vom mai însoțea mari cantități de coceni în amestec cu frunze și coile de sfecclă. De asemenea, folosim pentru masa verde și siloz porumbul și borșoagul care au fost însemnate în miriște. (de la Petre Pucă, colectiv).

Colectivii din comuna Cobadin, regiunea Dobrogea, se îngrijesc de asigurarea furajelor necesare sectorului zootehnic în plină dezvoltare. Pe lângă cantitățile mari de finuri care au fost strînse peste vară, acum se insilozează toate resursele de furaje.

Rezultate bune în îngrișarea bovinelor

Printr-o furajare rațională și o bună îngrijire a bovinelor, muncitorii de la îngriștoria din Sasac a întreprinderii regionale de industrializare a cărnii Bacău obțin realizări însem-

nate. Anul acesta, la bovinele adulte, sporul mediu zilnic de creștere în greutate este de 949 gr față de 900 gr cit a fost planificat. La tineretul bovin s-a realizat un

spor de 939 gr față de 660 gr. Totodată, prețul de cost al unui kg de carne vie este mai mic cu 0,60 lei decît cel planificat. (de la Eugen Condu-rache, coresp. voluntar).

„Cursa Științei”

Ieri dimineață s-a dat Prima etapă, București startul în tradiționala —Constanța, desfășurată competiție ciclistă „Cursa în două semi-etape, a Științei”, care reunește fost cîștigător de tînrul la cea de-a 16-a ediție a alergător Nicolae Ciometi sa 48 de concurenți din de la clubul Voința Bucu-București, Brașov, Con- rești. El a parcurs dis- stanța, Ploiești, Brăila, tanța de 242 km în 6h Cluj și alte orașe ale 58'48". (Amănunte în pag. 4-a).

— rubrica sport).

Premiile acordate în cadrul concursului de muzică ușoară rominească 1963

După o zi de pauză — închinată dezbaterilor juriului, joi seara a avut loc închiderea primului Concurs și festival de muzică ușoară rominească 1963, care s-a desfășurat la Mamaia între 27 și 29 august.

Concertul festiv, susținut de orchestrele Radiodifuziunii (dirijor Sile Dinicu), „Electrecord” (dirijor Alexandru Imre) și a Teatrului satiric-muzical „Constantin Tănase” (dirijor Gelu Solomonescu), a înmănușat cele 16 melodii finale ale concursului.

La concert au participat Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R., Dumitru Popescu și Virgil Florea, vicepreședinți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Din partea juriului a luat cuvîntul regizorul Nicușor Constantinescu, artist emerit.

Au fost înmănușate apoi premiile. Marele premiu nu a fost acordat. Premiul Uniunii Tineretului Muncitor a fost acordat cîntecului „Spre soare” de G. Grigoriu, versurile de A. Grigoriu și R. Iorgulescu; Premiul Uniunii Scriitorilor — melodiei „Cum e oare” de F. A. Bogardo, versurile de M. Fortunescu; Premiul Uniunii Compozitorilor — „As vrea iar anii tinereții” de H. Mălineanu, versurile de H. Negri; Premiul Radiodifuziunii și televiziunii — cîntecul „Oglînzile mării” de E. Tegger, versuri de I. Serebreanu; „Premiul Litoralului” acordat de Sfatul popular al orașului Constanța — cîntecului „Zorile” de Temistocle Popa, versuri de A. Grigoriu și R. Iorgulescu.

Au fost acordate, de asemenea, mențiuni cîntecelor „Te caut” de F. Delmar, versuri de E. Mirea, „Soarele e ndrăgostit” de D. Șerbanescu, versuri de A. Felea.

Juriul a acordat premiile speciale umătorilor interpreți: Ioana Radu și Dorina Drăghici, artiste emerite, Margareta Fislaru, Lavinia Slăvesanu, Gigi Marga, Doina Badea, Constantin Drăghici, Luigi Ionescu și Nicolae Nițescu.

În aceeași seară, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a oferit la restaurantul „Yalta” o masă tovarășească în cinstea colectivelor participante la primul concurs și festival de muzică ușoară rominească 1963.

DIN MIE ÎN MIE

Oricine a frunzărit vreodată ziarul vechi, știe că ocupația asta se poate dovedi mult mai interesantă decît pare la prima vedere, mai ales într-o epocă de prefaceri accelerate. Deunăzi, știind că „Știința” se apropie de cel de-al 6.000-lea număr al apariției ei le găseam, curiozitatea ne-a îndemnat să privim în această ogîndă numerică a vremurilor: ce schimbări în viața țării ogîndea ziarul la fiecare o mie de numere ale sale?

Primul număr apăruse într-o țară abia eliberată, în care nenorocirile recent aduse de fascism și război se adăugau la cele vechi, ale înapoierii economice. Și iată, în mai puțin de o mie de zile și de nopți, masele populare, forțele democratice în frunte cu comunistii, restabiliseră comunicațiile și alte funcții vitale, asiguraseră frontul pînă la victoria asupra fascismului, măturaseră de la putere partidele reacționare și dăduseră o lovitură puternică inflației, proftorilor. Dar mai erau multe, foarte multe de făcut și despre asta vorbea numărul 1.000.

Maie era speculă, împotriva căreia masele organizate de partid duceau o luptă perseverentă, despre care ne informază în numărul 1.000 — apărut la 14 decembrie 1947 — reportajul „Controlul economic pătrunde în hrubele speculanților”. De fapt, combaterea speculei și a exploatareii, asigurarea înfloririi economice cereau cu necesitate naționalizarea.

În pregătirea acestui mare act istoric, ziarul partidului demasca abuzurile și dezordinile din diferite întreprinderi aflate în mina capitaliștilor.

În paginile ziarului se reflectă apropierea unui eveniment de mare însemnatate pentru mișcarea muncitorească și construcția socialismului în țara noastră. Numărul 1.000 înfățișează pe larg alcătuirea în diferite întreprinderi a consiliilor menite să pregădească constituirea partidului unic al clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Român.

Simpla parcurgere a listei acestor întreprinderi — printre care mai figurau firmele lui Malaxa și ale altor mari capitaliști — îți dă o senzație stranie: chiar și cei care au trăit la ziar acele vremuri și aveau zilnic de-a face cu aceste denumiri au impresia că citează un ziar din altă lume, ceva foarte ciudat și foarte îndepărtat, din alt secol. Mai erau doar două săptămîni pînă la înlăturarea ultimului stîlp al regimului burghez-moșieresc, monarhia...

Iată o notă care pe atunci părea să spună un lucru neobișnuit — îndrăzneț și la cîntrea căreia incre-

nul Oltenița. Trecuseră doi ani de la istorica hotărîre a partidului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Unora, opt gospodării puteau să le pară puțin, dar partidul, cu răbdare, bizuindu-se pe convingerea tărînimii prin forța exemplului și pe coacerea condițiilor materiale necesare, pregătea temeinic, fără grabă, victoria deplină a colectivizării. O pagină întreagă era consacrată dezbaterilor sesiunii generale științifice a Academiei — Academia Republicii Populare Romine. Pe un front larg, partidul cuprîndea problemele industriei, agriculturii, științei și culturii, asigurînd condițiile necesare pentru înflorirea lor.

Același număr 2.000, tipărit la vechia tipografie din str. Dobrogeanu Gherea, publica o fotografie neobișnuită: rotativă, în curs de montare, o unui combinat care se ridica pe atunci, una din primele mari construcții ale Bucureștiului socialist: „Casa Științei”.

Numărul 3.000 apărea în condiții cînd de mult ziarul nostru, loialtă cu un suvoi impozant de cărți, vedea lumina zilei la marile combinat. Alte obiective erau pe atunci în curs: în Capitală, noul stadion, teatrul de operă etc., iar o fotografie din pagina întâia înfățișa noi produse, vitre pentru iniția oară în țara noastră, realizate la uzinele „Electroputere”.

Intrecerea în muncă, înăvătura, noi construcții, noi investiții — iată despre ce vorbeau miile de numere care apăreau unul după altul, ogîndind munca a mii de zile și de nopți. Toate acestea sînt sintetizate în citirea cuvîntelor unui articol de fond — din 25 noiembrie 1960, nr. 5.000 — inspirat de inițiativele de masă cu care oamenii muncii s-au avîntat înainte, pentru a îndeplini hotărîrile istorice ale celui de-al treilea Congres al partidului:

„În ultimii ani cuvîntul inițiativă este înțeles tot mai des în vorbirea curentă. A fost o vreme cînd ziarul partidelor „istorice” își pusea alarmate: „comunismul încătușează inițiativa particulară”. Cu ce s-a ales țara de pe urma „inițiativelor particulare” a unui Malaxa, Bujoiu, Așușii, Costinescu...?”

Și, după ce arată cu ce s-a ales — știți prea bine — ne prezintă noul fel de inițiativă, care a început să apară după apusul celei capitaliste, în urma naționalizării, cînd paginile ziarului au început să anunțe un șir de inițiative ale maselor populare, inițiative reale, cu fapta, în muncă, menite să ducă

SERGIU FĂRCAȘAN

(Continuare în pag. II-a)

La drum, în prima etapă (Foto: Gh. Vintilă)

ASALT LA PORȚILE ȘTIINȚEI

— De ce am ales facultatea de electrotehnică? Foarte simplu. Noi, elevii din ultimii ani de la școala medie numărul 3 din Constanța, am vizitat în dese rânduri termosta centrala Ovidiu... Tovarășii de la termosta s-au ocupat cu dragoste de noi. — mai ales inginerul Eugen Pană, care venea nu o dată în orele lui libere, la noi în școală să ne vorbească despre minunile electricității. Ei, acești oameni, mi-au deschis gura și pasiunea pentru această ramură industrială de mare viitor... (dintr-o discuție recentă cu Dinescu Ruxandra, candidată la concursul de admitere la Politehnică).

...Cea mai mare parte dintre acești mii și mii de tineri rădăces pe străzi, cu diploma de bacalaureat în buzunar, în căutarea unei slujbe, fie și de hamal sau de gunoier. Cifrele dintr-o privire vă vor spune că învețe mai departe în vreo facultate? Nici unul dintr-o sută... (din ziarul „Era nouă”, 15 Iulie 1932).

— Dragostea și interesul pentru viața plantelor le-am deprins de la tatăl meu, colecțivist în comuna Călinești, raionul Pitești. De aceea am făcut școala de mașini horticultori, iar după terminarea ei am lucrat la pepinierile centrului școlar agricol din Dragomirștii-Vale. Simțeam însă dorința să nu mă opresc aici, să știu mai multe. Tovarășii mei de muncă m-au ajutat să termin cursul seral al școlii medii. Acum mă pregătesc să dau examen la facultatea de biologie... (din discuția cu Nae Lucian, candidatul la examenul de admitere la Universitatea din București).

— Când a terminat școala elementară, a obținut o diplomă care nu era bună de nimic... Pământ n-avea nici un pogan, bietul băiat, ca să aibă ce munci... După trei ani de studii nu era primit nici ca argat, căci era prea tânăr... A fost sălăuit să mă facă doi ani la școala de horticultură, de specializare, pe aici, prin preajma Bucureștilor... ca să fie apoi angajat la vreo grădiniță... A mai făcut doi ani și, după cinci ani de studii a încercat să-și valorifice munca... N-a fost primit nici el, nici camarazii lui, alături de vreo doi protejați mai norocoși, nicăieri... (dintr-un articol al lui Camil Petrescu din 1935, republicat în volumul „Opinii și atitudini”).

— La cursurile de pregătire am fost primiți cu grijă și căldură, ca viitorii membri ai marilor familii studențești. Conterentarii și asistenții care predau la aceste cursuri se ocupau atent de fiecare dintre noi, ne ajutau nu numai să recapitulăm toată materia, dar și să acoperim unele goluri în cunoștințele noastre. Locuim la căminele noi din Grozăvești și luăm masa la cantina de acolo. Totul e atât de frumos de parcă te obligă la seriozitate, la învățături temeinice, nu pe apucate... (din discuția cu Pătrușcu Elena, candidată la facultatea de matematică-mecanică a Universității din București).

... Înșuruite una după cealaltă, aceste declarații ale unor tineri din zilele noastre și măturii ale vremurilor de odinioară, par un ascuțit și vibrant dialog. Un dialog învoluntar, firesc, dar de aceea, poate, cu atât mai prețios. Un dialog între prezent și trecut, care afirmă, cu vigoarea documentelor vii și emoționante, una dintre cele mai luminoase realități ale zilei de azi: parțile larg deschise spre știință și înfrățirea inclinațiilor și aspirațiilor, pentru tineretul țării noastre. Dialogul acesta poate fi prelungește și prin intermediul cifrelor statistice, care sînt tot atât de elocvente: la începutul anului universitar 1938/39, în anul universitar 1962/63 numărul institutelor de învățământ superior din țara noastră a crescut de la 16 la 46, iar numărul facultăților de la 33 la 165. În toamna trecută au fost primiți numai în anul I de studii peste 28 de mii de studenți, adică cu aproape două mii mai mult decât numărul total al studenților din întreaga țară în 1938. În universitățile și institutele de noi studiază azi de aproape patru ori mai mulți tineri decât înainte de război — circa 100 de mii de studenți, ceea ce situează țara noastră, în ce privește numărul de studenți la fiecare zece mii de locuitori, înaintea unor țări capitaliste dezvoltate. Nivelul înalt de pregătire și însușirea cunoștințelor în învățământul nostru superior a fost recunoscut de comunitățile științifice și culturale mondiale care ne-au vizitat țara... Mii și mii de absolvenți ai școlilor medii urmează în aceste zile cursurile de pregătire pentru concursurile de admitere în facultăți. Spre deosebire de alți ani, în vara aceasta ele au avut loc în

două serii: în Iulie și august. În zilele de cursuri au putut, astfel, lua loc mult mai mulți doritorii să-și încerce forțele în această întrecere a apăsătorilor și hărănciei. Georgescu Ion e bucureștean. A terminat școala medie din comuna Militari. De mic copil a îndrăgit angrenajele complexe și subtile ale mașinilor, s-a pasionat după lumina acestora de mecanisme exacte, prelungește inteligent ale minții omenesti. Pentru el alegerea vitoarei profesionale n-a fost izvor de interminabile ezitări și oscilații: în chip firesc, se pregătise pentru a intra la facultatea de mecanică a Politehnicii... Nici lui Cruceanu Gheorghe din Mădărești alegerea vitoarei profesionale nu i-a dat prea multă bătaie de cap. Din ultimele clase de liceu s-a simțit tot mai puternic atras spre istorie, mai ales spre istoria contemporană. Cărțile despre Comuna din Paris ori despre istoria mișcării muncitorești din țara noastră li s-au adăugat, în mica sa bibliotecă, extrase din presă despre evenimentele internaționale la ordinea zilei... Și apoi, activitatea obținută pe linie de U.T.M. l-a făcut să îndrăgească munca cu oamenii, cu tinerii. L-a plăc să devină profesor, să împărtășească și altora din comuna cunoștințelor acumulate... De aceea prezența sa în rândul candidaților la admiterea în facultatea de istorie i se pare cu totul în firea lucrurilor... Pentru Ștef Vasile din Baia Mare alegerea profesiei n-a fost o treabă mai dificilă. După ce a terminat, acum cinci ani, o școală profesională a lucrat ca lăcătuș mecanic la minele din Săsar. În timp ce urma mai departe cursurile serale ale școlii medii, a fost interesat însă de o nouă profesiune: aceea de mecanicizor agricol. Vizitându-și părinții, colectivști, și-a dat seama călă nevoie au satele maramureșene de ingineri mecanicizori, de oameni care să stăpânească forța acestora a mașinilor care smulg rod bogat ogoarelor... Și ca ei mai sint mii și mii. Peste toate zile începe concursul. Asaltul la porțile științei. La niște porți ce se vor deschide larg pentru toți cei bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințe și aptitudini, cu rîvnă, cu sîrguință.

...Și ca ei mai sint mii și mii. Peste toate zile începe concursul. Asaltul la porțile științei. La niște porți ce se vor deschide larg pentru toți cei bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințe și aptitudini, cu rîvnă, cu sîrguință.

...Și ca ei mai sint mii și mii. Peste toate zile începe concursul. Asaltul la porțile științei. La niște porți ce se vor deschide larg pentru toți cei bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințe și aptitudini, cu rîvnă, cu sîrguință.

...Și ca ei mai sint mii și mii. Peste toate zile începe concursul. Asaltul la porțile științei. La niște porți ce se vor deschide larg pentru toți cei bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințe și aptitudini, cu rîvnă, cu sîrguință.

...Și ca ei mai sint mii și mii. Peste toate zile începe concursul. Asaltul la porțile științei. La niște porți ce se vor deschide larg pentru toți cei bine pregătiți, înzestrați cu cunoștințe și aptitudini, cu rîvnă, cu sîrguință.

VICTOR BIRLADEANU

La cursul de pregătire pentru examenul de admitere la Institutul politehnic din București (Foto: R. Costin)

TREPT E

De fapt, totul nu-i decât o coincidență, iar aceste puține rânduri de început au fost adăugate ulterior, pentru a sublinia și mai mult faptul la care ne referim.

În numărul 3 000 al „Științei”, adică în ziua de 18 Iunie 1954, o fotografie din prima pagină a ziarului aducea la cunoștința cititorilor că uzina „Electroputere” din Craiova, care abia își înălțase halele de dimensiuni impresionante, începea să fabrice compensoatoare sincronice de mare putere pentru rețele electrice de înaltă tensiune. Specialiștii, oamenii tehnicii, ghiciră de la început că, rezolvind problema construcției de compensoatoare, uzina crăioveană înțea de fapt mult mai departe, că tot nu era decât un început... Timpul avea să confirme aceasta.

...Atunci, în '54, undeva la marginea Craiovei, în întreprinderea care avea să devină treptat o uzină a puterii electrice, — după cum o arată și numele — cîțiva modesti proiectanți lucrau la proiectul compensoatorului sincron. Mai mulți ingineri și tehnicieni deveniseră laureați ai Premiului de Stat, pentru realizarea unui nou tip de motor electric. În toate halele uzinei se făceau mari pregătiri pentru o fabricație de serie, industrială. Nu se pornea de la zero. Există o tradiție. O tradiție a meseriei, o continuată a experienței. O spunem, pentru a se putea înțelege mai lesne sălul acestor calități în toată accepțiunea cuvîntului, de la motoare electrice mici, la tramvaie, apoi la transformatorii de mare putere și de aici, la aerodinamicile locomotive Diesel electrice care ne-au dus în această vară spre litoralul cu drumurile șerpuitoare ale Capitelor. Uzina primise un adevărat continuant de muncitori de la fabrica de mașini electrice din Capitală, de la Re-

șita și din alte părți. Ea își creștea totodată propriile cadre. Se întorceau, ca albinele, muncitori și tehnicieni plecați în schimb de experiență. Se grupau forțele.

Era un on fructuos, așa cum rodnică au fost toți acești ani de muncă slobodă în țara care se ridica vizibil spre o economie dezvoltată. Uzina de pe cheiul Dimboviței, „Semănătoarea” își netezea drumurile pentru fabricația combinelor; intrau în circuit noi capacități de producție la Reșița și Hunedoara; se construiau prototipurile unui șlep și al unei mese rotative de foraj rapid pentru Valea Prahovei și Moinești. În cercurile specialiștilor se studia cu cea mai mare atenție memoriile unor talenți geologi care descoperiseră mari zăcăminte de petrol în Oltenia, — a doua vale a Prahovei de azi.

O filă din istoria preocupărilor și succesorilor noastre din anii trecuți. În această atmosferă de lucru, de avînt economic, de întrecere pasionantă, colectivul uzinei „Electroputere” trecea la fabricația unor mașini și aparate electrice de complexitate tehnică, urcînd treptat cu treptă.

Printre cei ce se sesisără de la București se distingeau doi tineri constructori de mașini electrice, Virgil Cucu și Ion Vițan. Primul — înalt, oches, domol, poate prea calculat pentru vîrsta lui; celălalt — ceva mai scund, caluleț de minz, gata să care tot pămîntul în căsuța palmei. Doi ani mai târziu, atunci cînd pe porțile uzinei crăioveane ieseau tramvaie de o formă și o concepție nouă, cu vagoane lungi, confortabile, îi găsim pe cei doi tineri

muncitori lucrînd la transformatori de mare putere. Din cîteva mii de muncitori care coborau zilnic din mașini, la porțile uzinei, nu se putea observa lipsa a 50 de bobinatori, electricieni și tehnicieni, trimisi în învățămîntul tehnic superior. Și-au făcut geamantanele și s-au dus. Aveau să se reîntoarcă peste cîțiva ani, cu diploma de inginer în buzunar, să se alăture iară colectivului, foștilor tovarăși de muncă.

Uzina se echipa din mers cu utilaje moderne în stare să servească noilor tehnologii de fabricație. Se povestește o întâmplare. Un englez dintr-o delegație comercială a vizitat pe vremea aceea uzina „Electroputere”. Îi interesă aparatul electric fabricat aici. La scurt timp a observat: „Stați bine, văd aici progrese mari. Dar cum garantați rezistența transformatorilor?” Directorul general al uzinei i-a răspuns liniștit: „N-avem nici o grijă, garantăm cu stăruință noastră de impuls”. Musafirlul și-a manifestat îndoielile: „Mi se spusesse că nu aveți încă așa ceva”. Iar directorul: „Acum avem. Poftiți s-o vedeți!”

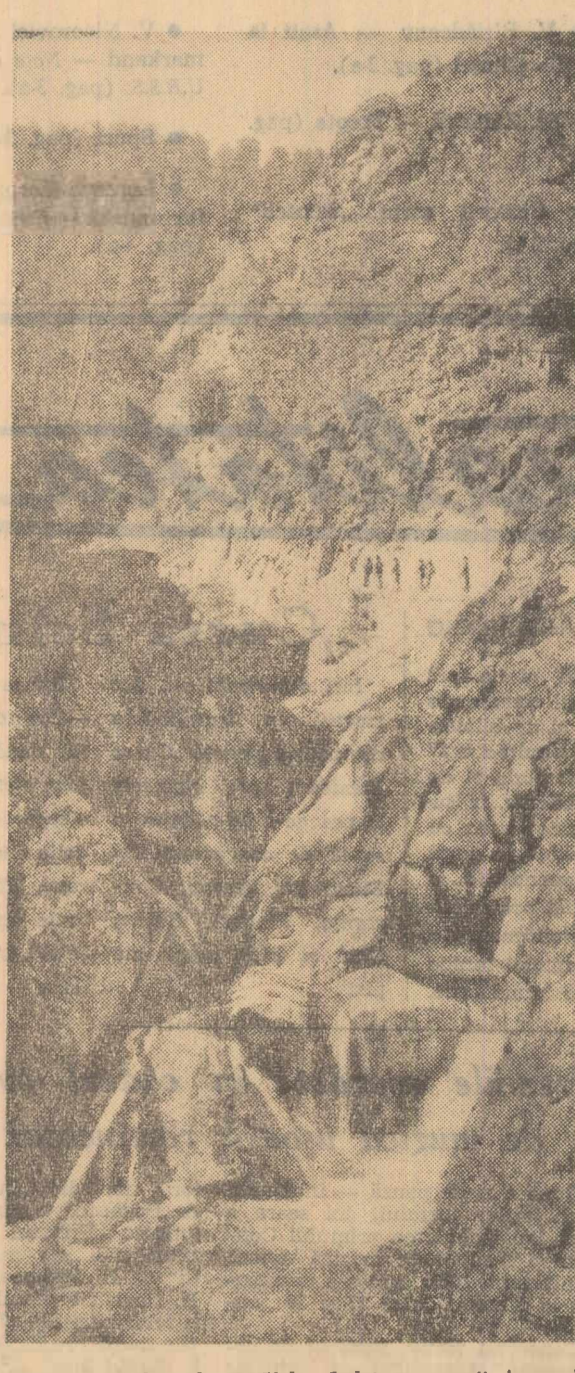
După părerea stăruinului, pentru instalarea unei stații de impuls, care să verifice caracteristicile tehnice ale transformatorilor de putere mare, era nevoie de un an. Craiovenii o realizaseră în mai puțin de patru luni. Este un amănunt, sau mai degrabă o ilustrare a ritmului în care se dezvoltă uzina. În „Orașul celor 700 de moșieri” de odinioară, se dezvoltă acum o numeroasă muncitorie industrială. Dintr-o uzină care nu împlinise încă un deceniu de existență se descăcău pe de-a-ntregul Constanței lăzi cu motoare și apa-

rativă electrică pentru țări îndepărtate, purtînd emblema „Electroputere”. Dar anii au trecut, producția uzinei a crescut în intensitate și în cuprins. Nici oamenii nu mai sint aceiași, e firesc. Ion Vițan și Virgil Cucu, Nicolae Prîcină și Ion Viță, ei și încă de sute de ori pe alții, sint muncitori de înaltă clasă, prin minile cărora au trecut milioane de metri de bare de cupru, bobinări transformatori, generatori și felurite motoare electrice, constrînd aparatul automat de înaltă tensiune.

„Iar azi, după mai bine de trei mii de zile „Electroputere” a devenit casa și leagănul locomotivei Diesel electrice. O informație recentă publicată în ziarul nostru că unul din depozite a primit locomotiva Diesel electrică nr. 089. Mecanicul Visarion Bădeș și-a îmbrăcat halatul și s-a urcat în cabina de comandă, sub privirile calde ale celor care o făuriseră. Și nu-i deloc lipsit de semnificație faptul că modernizarea transporturilor noastre pe calea ferată o împlineste o tînră dar vigoasă uzină, construită în anii puterii populare.

Industrializarea țării, pe lîngă marea însemnătate economică, îndeobște cunoscută, are și alte sensuri. Îndeopotrivă de majore. Cînd spul azi Ploiești își apare aproape involuntar imaginea colinelor cu sonde, rafinării, pîienjenisul de conducte; Bacăul își sugerează cealaltă industrie chimică — 7 km de construcții industriale pe valea Trușului; Brașovul este orașul tractoroarelor și autocamionelor, iar Craiova, aceea de azi și, mai ales, aceea de mine, este orașul din care se împrăștie în întreaga țară, gonind pe drumuri de fier, locomotivele viitorului.

ȘT. ZIDARIȚA

Cascada Iadulina de pe Valea Iadei — munții Apuseni (Foto: A. Stoensescu)

Din mie în mie

(Urmare din pag. 1-a)

șara la înflorire, inițiative ale căror roade se văd astăzi din plin și a căror forță continuă să se manifeste tot mai puternic. Trebuie spus însă că, dacă în toate aceste mii de numere e vorba de inițiative, ceva s-a schimbat însă, foarte mult, în adăncuri: spiritul inițiativelor e altcine, dar căile pe care se produce ele, nivelul lor de preocupări e destul de diferit; astăzi există un nivel mai înalt de tehnicitate, de experiență, de planificare, inițiativa oamenilor muncii se manifestă mult mai complex, la un nivel mai înalt și de obicei aparține unui colectiv mai larg, fiind rodul unui studiu aprofundat făcut de comisi întregi în care colaborează oameni de frunte ai producției alături de ingineri și specialiști de tot felul, adesea alături de cercetători științifici. La fel se poate spune despre agricultură, unde gradul de mecanizare e incomparabil mai înalt, unde se află acum „la fața locului” specialiști numeroși și bine pregătiți și unde, un an și ceva după victoria deplină a colectivizării, încep să se arate din ce în ce mai puternic accelerările mersului înainte al socializării.

Sărind „din o mie în o mie”, aș un intens sentiment de satisfacție văzînd schimbările rapide care s-au petrecut în scurtă vreme. Dar aceia care au fost martorii și participanți direcți ai grandioaselor transformări din țara noastră, care știu necojitocul cum trăia muncitorul și cum trăia țărănul, cum arăta satul și orașul, de unde am plecat și unde am ajuns și încotro ne îndreptăm — aceia își dau

seama că ar mai trebui multă hîrtie, milioane de cuvinte și zeci de mii de imagini pentru a cuprinde mai fidel imensa schimbare.

Dar esența ei e prezentă, clar, în paginile mai vechi și mai noi. Poți vedea cum justifica politici partidului a fost mereu confirmată de practică.

Hotărît, pe lîngă ceea ce piere odată cu un pieritor număr de ziar, e și ceea care rămîne. O fotografie din pagina întâia a numărului 5 000, sub titlul „Peșaj bucureștean 1950”, înfățișează scheletul unei mari clădiri. Ai zice că poza e învechită: nu e oare clădirea gata de mult? nu o vedem toată ziua „în carne și oase”? și atunci, nu e depășită poza care o arată încă învelită în schele?

Da, așa e. Și totuși, poza este încă actuală: pentru că schelele mai există acum, la alte clădiri. Și cînd acestea vor fi gata, schelele se vor muta mai departe. Viața noastră s-a împletit cu construcția: pe măsura ce apar uzine și cartiere noi, schelele merg mai departe, ștafeta continuă și țara se înalță mereu.

Ce realități ne va înfățișa numărul 7 000? Un film fantastic demonstrează puterea supranaturală a unui personaj care avea, cu o zi înainte, „ziarul de mine”. În lumea pe care o înfățișă filmul, faptul nu pare decât încurcături și nenorociri. Noi însă știm — și înțipim — cu încredere — ceea ce va aduce numărul 7 000: pentru asta, e de ajuns să privim la contururile mărețe pe care le trasează planurile de viitor ale partidului pentru dezvoltarea construcției socialiste și trecerea la comunism.

Cititorii scriu „Științei”

De zece ani corespondent

Mi-aduc aminte ca acum de e-moția cu care, în urmă cu zece ani am trimis „Științei” prima mea scrisoare. De atunci am devenit corespondent voluntar și am transmis redacției știri, materiale despre rezultatele muncii colective din rafinăria noastră pentru îmbunătățirea calității produselor, pentru realizarea unor economii și mai mari, despre roadele strădaniei muncitorilor dornici de a-și îmbunătăți cunoștințele profesionale, spre a aplica practic procedee noi de lucru.

De-a lungul anilor, în corespondențele mele am prezentat oamni ai zilelor noastre, aspecte deosebite din munca lor de fiecare zi, am relatat fapte care dăduseră o atitudine nouă față de muncă și de colectiv. De asemenea, am făcut cunoscută preocupările tovarășilor mei, care s-au deprins să petreacă timpul liber citind cărți, vizitînd locuri pitorești, discutînd despre filme și piese de teatru. Din schimbul de scrisori cu redacția, am învățat să relatez nu numai

evenimente mai deosebite din întreprindere, ci și din viața orașului nostru, care și-a schimbat și el înfățișarea în acești ani, despre frumusețea activității obștești pe care am avut prilejul să-i cunosc.

În acest deceniu am trimis presei centrale și locale peste o mie de informații, articole și reportaje. Aproape 800 dintre ele au văzut lumina tiparului sau au fost difuzate prin radio.

Mă bucur să văd zi de zi că numeroși alți corespondenți, cititori, scriu cu drag și interes în paginile ziarului nostru, care a ajuns azi la numărul 6 000. Ca și alți corespondenți voluntari, voi continua această activitate pe care am învățat-o. În scrisorile mele voi înfățișa trăsăturile omului nou, strădania colectivului nostru pentru înfrățirea sarcinilor trasate de partid.

CONSTANTIN GORAN
tehnician
Rafinăria nr. 4 — Cimpina

Un album bogat

Zilnic, pe adresa Fabricii de mobilă „23 August” din Tg. Mureș sosește zeci de cărți postale ilustrate. Laolaltă, ele alcătuiesc un album al multor locuri pitorești ale țării, vizitate în acest an de către tovarășii mei de muncă. Din Tuznad, Sîlcioara Moldova, Fioara, Băile Herculane, Borsec, Eforie, muncitorii, tehnicienii, inginerii fabricii își exprimă mulțumirea pentru condițiile minunate de odihnă și tratament ce le-au fost create. Anul acesta, peste 260 de salariați ai întreprinderii

noastre și-au petrecut concediul de odihnă în diferite stațiuni balneoclimaterice.

Comitetul sindicatului a organizat numeroase excursii interesante la care au luat parte peste 1 000 de muncitori. Ei au vizitat litoralul, localitățile Suceava, Roman, Săvinești, Bacău, Bicăz, Lacul Roșu, Căluțea. În viitorul apropiat alți excursioniști din fabrică vor pleca pe Valea Prahovei și Valea Oltului.

FERENC TÖRÖK
muncitor

În marea familie

Mihai Balint și soția lui Ana au trecut de vîrsta celor tineri. Cu mulți ani în urmă, căsătoria lor a stîrnit comentarii în orașul Sînnicolau Mare. Prin partea locului nu se obișnuia căsătoriile între doi tineri de naționalități diferite. Dar Mihai și Ana au făcut cum i-a îndemnat inima.

De acele vremuri n-au rămas decât amintiri. Oamenii s-au schimbat, astăzi trăiesc și gîndesc cu totul altfel. De 13 ani ci sint uniti într-o singură familie — gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin”.

Pe cîmpurile întinse ale colectivelor muncesc cot la cot românii, germanii, maghiarii și sîrbi. Munca l-a unit și i-a ridicat deopotrivă în rîndul fruntașilor pe Oster Ioan, Ana Popa, Vasile Raica, Szeci Peter, Sredoș Velimir și alții.

Gospodăria s-a dezvoltat an de an. Fondul de bază va ajunge anul acesta la aproape 5 milioane lei. Vor sporii și veniturile colectivităților.

Duminică și în alte zile de sîrbătoare, colectivii petrec împreună: merg la casa de cultură, se duc la teatru, cinema.

Tinerii Elisabeta Gainer, Ana Cirpîngian, Anton Loch și Vasile Niculescu sint prieteni nedespărțiți. Marea familie a colectivităților din Sînnicolau Mare a sărbătorit din mult, căsătoria lui Iacob Smidt cu Elena Mădălina. La nunta care s-a făcut în gospodăria colectivă au participat cu toții. Mihai Balint și Ana și-au amintit atunci de nunta lor care a stîrnit pe timpuri atîta vilvă. Generațiile de azi, educate în spiritul înaintașilor la vremurile noi, muncesc și trăiesc înfrățite.

IOAN SBIRCIOARĂ
funcționar

Din nou despre „Deservirea de sezon în cartierul nostru”

A trecut o lună de zile de cînd în „Știința” o listă publică articolul, cu titlul de mai sus, în care semnalăm unele deficiențe privind a-provizionarea și organizarea transportului în cartierul „23 August” din Capitală. În acest cartier, care se întinde pe o lungime de cîțiva km, locuiesc mii de oameni ai muncii de la întreprinderile din împrejurimi, ca F.R.B., uzinele „23 August” și „Republica”, întreprinderea „Electro-cabul”, fabrica de sticlă „București” etc.

Sint slab aprovizionate cu fructe de sezon, la același timp, centele „Aprozar” din piața „23 August”, mai puțin solicitate deoarece se află la distanțe mari de uzine, sint a-provizionate din belșug.

La magazinul de lexile din piața „23 August”, după cum

ne-a spus responsabilă acestei unități, există de ani de zile mărți care vîndabile care ocupă un spațiu apreciable. Din magazin lipsesc însă unele mărți mult solicitate.

Gheața este distribuită la întimplare unităților comerciale. Deseori centrul de răcoțoare de lîngă uzinele „Republica”, desi bine a-provizionat cu sucuri, n-are gheață. Este insuficient personalul de deservire la ma-

gazinul „Tehnometal”, care de aceea stă mai mult închis.

Nu s-a rezolvat încă problema transportului în comun a populației care locuiește între uzinele „Republica” și „Electro-cabul”. Dacă prelungirea liniilor de tramvai 23 sau 24 spre „Electro-cabul” este mai greu de realizat, credem că I.T.B.-ul ar putea înființa o linie de autobuz. Aceasta ar rezolva problema transportului în comun a sute și mii de muncitori, creîndu-se totodată o mai bună și mai rapidă legătură cu restul orașului și cu locurile de recreere din preajma cartierului.

CONSTANTIN FICU, strungar; NICOLAE IUREȘ și PETRE IORDA CIEU, tehnicieni și ION SERBANESCU, inginer, din postul de corespondenți voluntari ai „Științei” de la Uzinele „23 August”-București

POSTUL de corespondenți voluntari
ARE CUVÎNTUL

Nota redacției. Problemele ridicate de postul de corespondenți voluntari de la uzinele „23 August” sint juste. Ele au fost semnalate și în articolul precedent, de la publicarea cărui a trecut mai bine de o lună. Este de mirare că sfatul popular al raionului și Sfatul popular al Capitalei, precum și I.T.B.-ul nu s-au ocupat de soluționarea unor cerințe îndreptățite

ale locuitorilor din cartier. Răspunsul trimis redacției de către Sfatul popular al raionului „23 August” este departe de a fi satisfăcător, mîrginindu-se la unele măști superficiale. Sfatul popular al Capitalei și I.T.B., deși termenul legal a fost depășit, încă nu au răspuns redacției. Oare măsurile și răspunsurile ce urmează să fie date se vor mai lăsa mult așteptate?

Teatre. Cinematografe

TEATRE: Teatrul „C. I. Nottara” (Teatrul de vară din parcul „23 August”): Casa cu două intrări (20). Povestea unei veri: București (9, 11, 12, 15, 17, 19, 21). Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Căluț (Teatrul de vară din parcul N. Bălescu): Băiat bun, dar... cu Hipsuri — (orele 20). Teatrul Evreiesc de stat: Grădina din art. Mivocan Votul nr. 5: (orele 20). Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (Grădina Boema): Expoziția de muzică ușoară — (orele 20).

CINEMATOGRAFE: Generalul: Republica (9,30; 11,45; 13,15; 15,15; 17,15; 19,15; 21,15). I. C. Frimu (9, 11, 13, 15; 17, 19, 21 — grădina 19,30; 21,30). I. Mai (9, 11, 13; 15, 17; 19, 21). Ch. Doja (10,15; 12,30; 14,45; 17,15; 19,15; 21,30). Ștefan cel Mare (10, 12, 14, 16, 17, 19, 21). Stadionul Dinamo (20). La Fayette — film pentru ecran panoramic: Patria (10, 12,30; 15,30; 18, 21,15). Veniți mince: rulează la cinematografele Magheru (10, 12, 14,15; 16,30; 18,45; 21). Tineretului (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). O fi asta dragostea? rulează la cinematografele V. Alexandri (16; 18; 20). Elena Pavel (10; 12; 15; 17; 19; 21 — grădina 20). G. Cosbuc (10; 12; 15; 17; 19; 21). Arenele Libertății (20). Povestea unei veri: București (9, 11, 12, 15; 17, 19; 21). 8 Martie (16, 18, 18,15). Grădina cinematografului 12 Septembrie (20). Cursa de 100 kilometri: Grădina cinematografului 8 Martie (20). Elena din Trola — cinematoscop: Victoria (9,30; 11,45; 14, 16,15; 18,45; 21,15). Grădina Progresul (20,45). Miorița (19,30; 21,45; 15; 17,30; 20). Luna de miere fără bărbat: Central (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). Sritivă (10; 12; 15; 18; 20). Aria (16; 18; 20). Doi din alte lumi: Lumina (10-14 în continuare, după-amiază 16; 18,15; 20,30). Moșilor (16; 18 — grădina 20). Program special pentru copii: la orele 10 la cinematograful 13 Septembrie. O perla de mamă: 13 Septembrie (11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). Program de filme documentare: rulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 21 la cinematograful Timpuiri Noi. Tu ești mînașă: rulează la cinematograful Maxim Gorki (10; 12,15; 16,18,15; 20,30). Alex. Popov rulează în continuare de la orele 9,30 pînă la orele 21. Cel mai mare spectacol: Gulești (9, 12; 15; 18; 21). V. Roșita (9,30; 12,30; 15,30; 18,30; 21,30 — grădina 19; 22). Popular (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). Viadimirescu (9,30; 11,30; 13,30; 15,30). Stadionul Gulești (19,45). Oameni de afaceri: Intrările între popoare (10; 16,30; 18,30; 20,30). Alex. Sahia (10; 12; 15; 17; 19 — grădina 20). Libertății (10; 12; 15; 18,15 — grădina 20). Regina stății de benzina: Cultural (16; 18; 20). 16 Februarie (orele 16; 18; 20). Ganșterii și filantropii: rulează la cinematograful C-tin David (16; 18; 20). Flacăra (16; 18,15; 20,30).

Fortăreața pe Rin — cinematoscop: Unirea (16; 18; 20). Estrada: Muna (18,15; 20,30). Dialele de aur: 23 August (9,30; 11,30; 13,17; 19 — grădina 20,45). Luceafărul (15; 17; 19 — grădina 20). Moby Dick: rulează la cinematografele M. Eminescu (14,30; 16,45; 19; 21,15). Floreasca (16; 18; 15; 20,30). Cultural (orele 10,30). Căpitanul Fracasce — cinematoscop: rulează la cinematograful Iile Pintilie (15; 17; 19; 21). Dragoste și păvărășii: rulează la cinematograful G. Bacovia (15,30; 18; 20,15). Cumpără-ți un balon: rulează la cinematograful Olga Bancic (15; 17,15; 19,30 — grădina 20,30). Doctor în Hînzare: Drumul Șerif (18; 18; 20). Adorabile și mincinoase: 30 Decembrie (16; 18; 20). Noie prietenă a tatii: rulează la cinematograful Aurel Vlaicu (15; 17; 19; 21). Cartouche: rulează la cinematograful B. Delavrancea (16; 18; 20). Lili: Grădina cinematografului Artia (19,15; 21). Albiul nu ajunge: rulează la Grădina cinematografului Iile Pintilie (20). Apartamentul: Grădina cinematografului Unirea (orele 20).

TELEVIZIUNE: Orele 19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,15 — Chipuri de copii și tineri în arta plastică. 19,40 — Căluț săbatic. 20,20 — „Mamă 1953” — reportaj filmat de la Concursul și Festivalul de muzică ușoară românească. 20,45 — Artă veche în casa nouă. 21,05 — Emisiune de știință 21,25 — Muzică distractivă. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

CUM E VREMEA

Teri în țară: Vremea s-a menținut călduroasă și uscată, cu cerul variabil, mai mult senin. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit din sud-est. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 23 grade la Cîmpulung Muscel și 31 grade la Vărdie. În București: Vremea a fost călduroasă și uscată, cu cerul variabil, mai mult senin V

Imagini din Oțelul Roșu

Pe malul râului Bistria, la nord-est de Caransebeș, se află Oțelul Roșu. Până în 1961 nu era decât un văluc, inundat în fiecare toamnă de apele Bistriei. Pe lângă râu au fost înălțate poduri de beton și metal și s-a construit un dig masiv pentru a ține orașul de inundații. Au dispărut casele de lemn; le-au luat locul blocurile cu apartamente spațioase. Plantații de tei și salciami ornamentali, drumuri de beton, șosele pavate, lumină fluorescentă, conducte de apă potabilă, canalizare — iată câteva din trăsăturile noului oraș. O școală medie la care se află în finalizare un nou local cu 8 săli de clasă și laboratoare (fotografia nr. 1), o policlinică, o piață și o fabrică de piatră — sunt construcții din ultima vreme. Cea mai frumoasă dintre acestea este clădirea clubului muncitoresc al uzinei. În fotografia nr. 2 s'au prezentat biblioteca lui. Peste drum, s-a dat recent în folosință un frumos complex comercial (fotografia nr. 3).

Sunt prevăzute noi construcții și lucrări de amenajare a străzilor și de canalizare. Cu fiecare zi, Oțelul Roșu devine tot mai frumos.

Text P. Dănilă
Foto Gh. Vințilă

Sesiunea Sfatului popular al regiunii București

Ieri a avut loc sesiunea a X-a a Sfatului popular al regiunii București. Au fost dezbătute modul cum s-a desfășurat învățământul de cultură generală în anul școlar 1962-1963 și măsurile luate în vederea deschiderii noului an școlar, precum și rezultatele obținute în sectorul zootehnic din gospodăriile colective. În vederea obținerii de noi succese în sectoarele amintite și pentru înlăturarea lipsurilor existente, sesiușea a adoptat hotărâri corespunzătoare.

Spectacol prezentat de Cercul bielorus

Cercul bielorus — ansamblu al Cerculului Mare din Moscova, care se află în țara noastră de aproape o lună de zile — a prezentat, joi seara, un spectacol sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Au participat Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, Al. Buican, vicepreședinte al I.R.R.C.S., Dionisie Ionescu, șeful Ceremonialului de Stat, și alte persoane oficiale.

Au asistat I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, șefii ai altor misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Artiștii sovietici au prezentat un program variat care s-a bucurat de mult succes.

La sfârșitul spectacolului, artiștii le-au fost oferite flori. (Agerpres)

Să gospodărim cu grijă materia primă și materialele

(Urmare din pag. I-a)

procentului de deșeuri și la valorificarea cât mai deplină a acestora, la micșorarea procentului de rebuturi sub limitele admise, la evitarea oricăror pierderi în producție, la lupta pentru buna gospodărire a materiei prime trebuie să se împletească strâns, pe toate treptele, cu grija și preocuparea de a asigura o calitate superioară fiecărui produs — cerință de mare însemnătate pe care partidul și guvernul o pun în fața fiecărui colectiv de întreprindere.

Ne aflăm într-o perioadă cind pe ordinea de zi a fabricilor și uzinelor, șantierelor, minelor etc. stau probleme legate de asigurarea îndeplinirii exemplare a planului pe 1963 la toți indicatorii, de pregătirea de pe acum, în bune condiții, a producției anului viitor. În cadrul acestor preocupări un rol important trebuie să-l aibă — alături de problemele privitoare la creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității etc. — măsurile concrete luate de conducerea de întreprindere pentru utilizarea gospo-

dărească a tuturor materialelor și materiilor prime în producție.

Organizațiile de partid sînt chemate să deslășoare o muncă politică susținută de la om la om, să organizeze o agitație vizuală — concretă în scopul dezvoltării spiritului gospodăresc al muncitorilor și tehnicienilor, atragerii lor la desoperirea și valorificarea a noi rezerve interne de economisire a materiei prime și materialelor. Orice inițiativă, orice propunere valoroasă în această privință și fie larg sprijinită și extinsă, odată cu metodele acelor muncitori care se remarcă în întrecere prin realizările ce le obțin în economisirea resurselor materiale.

Procedim cu maximum de grijă la economisirea materiei prime, a materialelor și combustibilului, vom crea condiții pentru un consum cât mai rațional al fondurilor materiale ale statului destinate producției, vom asigura beneficii și acumulări suplimentare, posibilități sporite de creștere în ritm susținut a economiei naționale, de ridicare, pe această bază, a nivelului de trai al întregului popor.

Înhumarea artistului Remus Comăneanu

La 27 august 1963 a încetat din viață actorul Remus Comăneanu, artist al poporului din Republica Populară Română. Începând cu anul 1906, Remus Comăneanu a slujit fără întrerupere scena caraveeană. El a depus o rodnică activitate ob-

ștească și pedagogică. Moartea sa reprezintă o pierdere pentru mișcarea teatrală românească.

În ziua de 29 august a avut loc înhumarea defunctului la cimitirul din Cratova.

Primirea de către vicepreședintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, a grupului de membri ai Asociației primarilor laburști din Londra

Vicepreședintele Consiliului de Stat al R. P. României, Ștefan Voitec, a primit joi la amiază la Consiliul de Stat un grup de membri ai Asociației primarilor laburști din Londra, condus de Samuel Fischer, președintele asociației, care se află în vizită în țara noastră.

La întrevădere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Ion Cozma, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, și Alexandru Lazăreanu, ministrul R. P. României în Marea Britanie. (Agerpres)

Recepție oferită de ministrul Japoniei

Ministrul Japoniei în R. P. României, Hisanari Yamada, a oferit joi după-amiază o recepție la restaurantul Pescăruș.

La recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, acad. Ștefan S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, membri ai conducerii unor ministere, reprezentanți ai unor instituții centrale, ai Sfatului popular al Capitalei, oameni de cultură, ziariști.

Erau prezenți șefii ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

Plecarea ministrului agriculturii și silviculturii al Austriei

Joi dimineață a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Moscova, Eduard Hartmann, ministrul agriculturii și silviculturii al Austriei, împreună cu specialiștii care, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, au făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa au fost prezenți Mihai Dălea, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Eugen Alexe, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ludovic Negrea, adjunct al ministrului economiei forestiere, alte persoane oficiale.

Au fost de față dr. Paul Wetzler, ministrul Austriei în R. P. României, Mircea Ocheană, ministrul R. P. României la Viena, și I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Înainte de plecări, oaspetele a făcut următoarea declarație redactată de Agenția română de presă „Agerpres”, Emil Marinescu:

Am vizitat pentru prima dată frumoasa țară. Deși timpul a fost foarte scurt, totuși, datorită amabilității reprezentanților guvernului și ai organelor de conducere locale care ne-au creat posibilități să vizităm regiuni și localități diferite și să ne întâlnim cu specialiștii a vieții din România. Ați obținut succese mari în agricultură, în industrie și în alte sectoare. Țara dvs. se dezvoltă armonios.

În instituțiile de cercetări și stațiile experimentale pe care le-am vizitat m-a impresionat nivelul ridicat al activității de cercetare, legătura strânsă între știință, cercetare și practică, iar în unitățile agricole, rezultatele remarcabile obținute în producție. Agricultură României este în plină dezvoltare, corespunzător cerințelor economiei și condițiilor naturale. Ați obținut succese nu numai la culturile de bază — grâu, porumb — ci și în celelalte ramuri de producție agricolă. Am constatat cu satisfacție că taurinele de prăsilă importate din Austria au dat bune rezultate în România. Sper că în viitor vor putea fi și mai bune.

În ultimii ani, reprezentanții ai guvernului român și specialiștii de seamă din agricultură, silvicultură și silvicultură au vizitat instituții agricole și silviculturale din Austria. Am încheiat convenții. Eu și colaboratorii mei am avut prilejul în aceste zile cit am stat în

România să continuăm schimbul de experiență și de păreri deosebit de rodnic pentru ambele părți. Întrucât relațiile comerciale și schimburile tehnico-științifice între Austria și România au fost largite, apreciez că în domeniul agriculturii și silviculturii ar fi de dorit și este oportun ca ele să ia o amploare mai mare.

Sînt convins că dezvoltarea legăturilor comerciale, schimburile științifice în agricultură și în alte domenii contribuie la o mai bună cunoaștere, la o înțelegere reciprocă și la o apropiere între popoare, ceea ce duce la rezolvarea multor probleme de interes general. Aceasta m-a determinat să invit pe președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Mihai Dălea, ca, împreună cu colaboratorii ai săi, să facă cit mai curind o vizită în Austria.

Am remarcat progresele mari înregistrate în construcții. Orașele și satele românești se reînnoiesc. M-au impresionat pitorescile localități de pe Valea Prahovei, amenajările confortabile și moderne pentru locuitorii țării și turisții străini din minunatele așezări din zona muntoasă și mai ales cele de pe litoralul mării pe care-l apreciez ca un nesecat izvor de sănătate și agrement. Menționez plecarea deosebită pe care am avut-o de a face pentru prima dată în viața mea o plimbare în largul mării pe o navă și de a asista la pescuitul marin.

Eu și colaboratorii mei părăsim România cu amintiri deosebit de frumoase, de neuit.

Miercuri seara Eduard Hartmann, ministrul agriculturii și silviculturii al Austriei, a oferit o masă la restaurantul Pescăruș în cinstea președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Mihai Dălea. La masă au participat Mihai Săder, ministrul economiei forestiere, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, Eugen Alexe și Nicolae Ștefan, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Ludovic Negrea, adjunct al ministrului economiei forestiere, Mircea Ocheană, ministrul R.P. României în Austria, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, specialiștii din domeniul agriculturii.

Au luat parte dr. Paul Wetzler, ministrul Austriei în R. P. României, grupul de specialiștii austriei care l-au însoțit pe ministrul agriculturii și silviculturii al Austriei, membri ai legăției Austriei în R.P. României. Masa s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

Perspective sumbre pentru șantierul naval din Dumbarton

LONDRA 29 (Agerpres). — Ziarele britanice au anunțat apropiata închidere a unui important șantier de construcții navale din Scoția — șantierul Denny din Dumbarton, în principala regiune industrială a Scoției, Clydeside. După cum amintesc corespondenții de presă care citează în acest sens cifrele oficiale, această măsură constituie numai o manifestare, e drept mai dureroasă, dintr-un proces mai îndelung de agravare a situației sociale în Scoția. De pildă, în industria navală, în regiunea Clyde, unde în 1957 lucrau peste 27 000 de muncitori, nu mai erau înregistrați în 1962 decât ceva mai mult de 19 000 — ceea ce reprezintă o scădere de aproape 30 la sută. Măsura de închidere a șantierelor din Dumbarton va agrava și mai mult această situație și va face, scrie săptămânalul „New Statesman”, ca în localitatea respectivă procentul șomerilor să depășească

în toamna aceasta 16 la sută din totalul brațelor de muncă.

GREVE ÎN ANGLIA ȘI IRLANDA

LONDRA 29 (Agerpres). — Greva declarată la 26 iulie în semn de protest împotriva concedierii a cuprins rețeaua poștală și telegrafică din Irlanda. La greva participă în prezent funcționarii din aproximativ 200 de servicii de poștă și telegraf din Wexford, Waterford, Tipperary și din alte orașe.

Ca urmare a acestei greve, una ceia mai marl declarată în ultimul timp în întreaga Irlandă nu funcționează mii de telefoane, iar serviciile poștale sînt perturbate.

LONDRA. Aproximativ 2 000 de oameni de la Uzina constructoare de automobile „Press Steel” din Linwood (Anglia) au părăsit lucrul la 28 august. Greviștii cer majorarea salariilor.

O lege împotriva grevei feroviarilor americani

WASHINGTON 29 (Agerpres). — În după-amiaza zilei de 28 august, Camera Reprezentanților a S.U.A. a adoptat, cu 286 de voturi contra 66, un proiect de lege prin care instituie arbitrajul obligatoriu în conflictul dintre sindicatele feroviarilor din S.U.A. și companiile de căi ferate. Proiectul a fost semnat apoi de președintele Kennedy, capătul astfel putere de lege. Potrivit prevederilor noii legi, greva generală a feroviarilor americani, care urma să înceapă la miezul nopții de miercuri spre joi, a fost declarată ilegală și s-a instituit în schimb o comisie de arbitraj, alcătuită din reprezentanți ai sindicatelor, ai companiilor feroviare și din membri „neutri” care urmează să se pronunțe într-un interval de cel mult 150 de zile asupra problemelor care au provocat conflictul și să dea decizii care vor

fi obligatorii pe o perioadă de doi ani. După cum se știe, principalele nemulțumiri ale sindicatelor de muncitori constau în amenințarea conducerii companiilor feroviare de a concede un număr de aproximativ 37 000 de mecanici de locomotive și foștișii considerați „de prisos”.

Măsura de instituire a arbitrajului obligatoriu adoptată pentru a zădărnici greva feroviarilor a fost calificată de reprezentanții sindicatelor drept „o măsură reacționară și cu totul regretabilă”. De altfel, după cum subliniază agenția United Press International, legea a fost votată „fără entuziasm” și în Camera Reprezentanților unde s-au manifestat temeri față de ecurile pe care o asemenea măsură nepopulară le va avea asupra opiniei publice.

Delegațiile Portugaliei și R. S. A. excluse de la conferința O. N. U. pentru turism

ROMA 29 (Agerpres). — La 28 august a avut loc o nouă sedință în Conferința O.N.U. pentru turism și călătorii internaționale, în cadrul căreia a fost adoptat proiectul de rezoluție prezentat de un grup de state africane prin care au cerut excluderea de la lucrări a delegațiilor sud-africane și portugheze.

Delegații au condamnat politica de discriminare rasială dusă de guvernul Verwoerd în R.S.A. și Africa de sud-vest și respunselne dezlănțuite de colonialiștii portughezi în colonile lor.

Încercînd să împiedice adoptarea rezoluției africane, reprezentantul Australiei a prezentat o altă rezoluție în care propune încetarea dis-

cutării proiectului african și încetarea discuțiilor propriu-zise, în conformitate cu ordinea de zi. Împotriva acestei manevre s-au pronunțat majoritatea delegațiilor la conferință. Au votat împotriva ei 38 de state, printre care Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R. P. Polonia, R. P. Românie, R. P. Ungaria, Indonezia, India și alte țări. În sprijinul rezoluției australiene s-au pronunțat reprezentanții Statelor Unite, Angliei, Franței, Italiei, R.F.G. Japoniei și alții.

După vot, subliniază agenția A.P., delegații portughezi și sud-africani au fost invitați să părăsească conferința, „prezența lor fiind inoportună și indezirabilă”.

Adoptarea Constituției Algeriei

ALGER 29 (Agerpres). — La 28 august, Adunarea Națională Algeriană a adoptat cu 138 de voturi pentru, 23 împotriva și 8 abțineri textul primei constituții prin care Algeria devine republică condusă de un pre-

ședinte. Frontul de Eliberare Națională este consacrat ca „partid unic”.

Religia de stat este cea islamică, iar limba oficială este limba arabă. Potrivit constituției, în țară vor avea loc alegeri pentru desemnarea președintelui republicii.

INFORMAȚII

● La Ambasada R. D. Germane a avut loc joi dimineață o conferință de presă. Karl Kormes, consilier comercial, a vorbit despre apropiata deschidere a Tîrgului internațional de toamnă de la Leipzig.

● În Capitală a sosit o delegație a Uniunii Tineretului Sătesc din R.P. Polonă, care la invitația C.C. al U.T.M. va face o vizită în țara noastră.

Taşkent-Samarkand

Note de călătorie din U. R. S. S.

Avionul coboară și se apropie de o localitate mare, în mijlocul căreia se zărește destul de bine o piață centrală șir care converg străzi dispuse radial. Nu departe sînt munții cu crestele lor albe. Avionul se rotește. Trece foarte repede, ca într-un carusel, pămînturile verzi-țoșcaie, muntii, orașul, soarele orbitor în amurg și sub el, prin ceață, un rîu subțire frînt, foarte strălucitor, ca un fulger...

Așa am făcut cunoștință cu capitala „îării aurului alb”. În traducere exactă, Tașkent înseamnă „orașul de piatră”. Deși foarte veche, denumirea aceasta corespunde realității, cred, doar de cîteva decenii încoace, odată cu instalarea puterii sovietice, cînd a început o largă operă urbanistică. Pînă atunci i s-ar fi potrivit mai degrabă numele de „oraș de lut”, dat fiindcă cele mai multe case — mai ales de la periferie — erau ca niște călăușe de bumbac. Uzbekistanul, supranumit și „țara aurului alb”, e producătorul cel mai de seamă de bumbac din Uniunea Sovietică, iar Tașkent reflectă această activitate majoră a republicii. Aici se află uzini producătoare de mașini pentru strînsul și transportul bumbacului, ca și instituții care pregătesc specialiștii în materie.

Regăsim ceva din strălucirea acestor raze de soare, conservate pentru țară, în valurile albe care curg din atelier. În imensul Combinat textil din Tașkent pe care îl vizitez, Construcția în anii cincinzelei, întreprinderea, printre cele mai mari de acest gen din Uniunea Sovietică, produce cantități considerabile de pînzetură. Numai în 24 de ore producția măsurată în milioane de metri de țesătură, e echivalentă cu distanța dintre Moscova și Leningrad (700 km). Dar într-o lună, dar într-un an!

Sala războaielor de țesut pare că are capul Ateletelor de imprimat sint datole cu imensă faldă, ca la cîntăreala de mare tiraj. Într-un minut se țese pînă pentru 100 de rochii. Bumbacul intră aici în baloturi și după ce suferă transformările necesare devine pînză albă sau imprimată în feluri mari cu cu-

mercașele coloranțate, din care multe lucrează tot anul în aer liber. La fel ca și faptul că mai toți bărbășii poartă în cap „tibețelci”, niște căciulile de pînză neagră, ornate cu înfloriri albe, de care nu se despart nici la teatru, în timpul spectacolelor.

Pe șoselele coanțanțate, din care multe lucrează tot anul în aer liber. La fel ca și faptul că mai toți bărbășii poartă în cap „tibețelci”, niște căciulile de pînză neagră, ornate cu înfloriri albe, de care nu se despart nici la teatru, în timpul spectacolelor.

Printre producătorii aurului alb

Se pare că toți soarele verii din aceste locuri aflate la hotarul dintre clima continentală caldă și tropice se adună în imense valuri albe de bumbac. Uzbekistanul, supranumit și „țara aurului alb”, e producătorul cel mai de seamă de bumbac din Uniunea Sovietică, iar Tașkent reflectă această activitate majoră a republicii. Aici se află uzini producătoare de mașini pentru strînsul și transportul bumbacului, ca și instituții care pregătesc specialiștii în materie.

Regăsim ceva din strălucirea acestor raze de soare, conservate pentru țară, în valurile albe care curg din atelier. În imensul Combinat textil din Tașkent pe care îl vizitez, Construcția în anii cincinzelei, întreprinderea, printre cele mai mari de acest gen din Uniunea Sovietică, produce cantități considerabile de pînzetură. Numai în 24 de ore producția măsurată în milioane de metri de țesătură, e echivalentă cu distanța dintre Moscova și Leningrad (700 km). Dar într-o lună, dar într-un an!

Sala războaielor de țesut pare că are capul Ateletelor de imprimat sint datole cu imensă faldă, ca la cîntăreala de mare tiraj. Într-un minut se țese pînă pentru 100 de rochii. Bumbacul intră aici în baloturi și după ce suferă transformările necesare devine pînză albă sau imprimată în feluri mari cu cu-

SPORTUL

„Cursa Săinteii” N. Ciumeti — purtătorul tricoului galben

Ieri dimineață s-a dat startul în „Cursa Săinteii”. La plecare cicliștii au fost salutați de tovarășul I. Cumpănașu, redactor șef adjunct al ziarului „Scinteia”, care a urât participanților la cea de-a XVI-a ediție a „Curselor Săinteii” drum bun și succes în întrecerea sportivă organizată de ziarul nostru.

Startul tehnic cronometrat în prima etapă — București-Hîrșova-Constanța s-a dat de la kilometrul 11,5 spre Urziceni.

Pe prima parte a traseului cicliștii au pedalat în grup. La acalmia generală subscriu în primul rînd alergătorii experimentați (!) Abia în apropiere de Urziceni se produce o oarecare agitație.

În continuare, spre Slobozia, dinamovistul Șelaru, I. Constantinescu, Calcișcă, Niculescu, Neacșu, Neagoie își încearcă de cîteva ori forțele reușind să se distanțeze de grosul plutonului. De altfel, la Slobozia ei își dispută sprintul. Ordinea de trecere: Șelaru, Constantinescu, Niculescu, Calcișcă. Se pare că unul dintre ei va fi cîștigătorul semietapei. Pînă la sosirea la Giurgeni — mai erau vreo 40 de kilometri. C. Dumitrescu și Georgehe Rădulescu se desprind de ceilalți alergători și pedaleză puternic, prelung, în urmărirea fugărilor. A fost în aceasta nu atât o inițiativă personală cît sfatul antrenorului lor M. Niculescu. „Nu se cîștigă așa, sfînd în pluton. Fugiți...” Urmarea acestui îndemn, plus oboseala fugărilor, face ca în apropierea startului din Giurgeni lupta să și-o dispute nu mai puțin de 30 de alergători.

Cu cîteva sute de metri înainte de sosire, fugării fuseseră ajunși. Sprintul final îl domină N. Niculescu (Șteava). Acesta îl întrece cu puțin pe I. Constantinescu (Voinea-București) sosit al doilea, pe Calcișcă, Moiceanu etc.

Odihnă la Vadul Oii. Apoi de la Hîrșova la Constanța, cale de 85 km, din nou în întrecere. Traseul, deși scurt, nu-i cîtuși de puțin ușor. Mai activi caută a fi de această dată cicliștii experimentați. Pe această distanță, la sprinturile prelungi ale lui Dumitrescu, Moiceanu, Rădulescu, plutonul se înșiră pe sute de metri, dar se regroupează mereu, asemeni unei armonii, pînă în apropierea orașului Constanța. Cu vreo 10 km înainte de sosire un „trio” de ti-

neret care nu s'au dat mult pe gînduri atacă. Cine-s temerarii? Zecile de mii de constanțeni, ieșiți în întîmpinare îl identifică după numerele de pe tricou: 27 — N. Ciumeti (Voinea-București); 25 — Fr. Ghera (de la același club); 37 — Gh. Moldoveanu (Voinea Ploiești). Ultimii kilometri. Asistăm la o luptă palpitantă între cei trei. Pă bulevardul sprîntos fiecare își caută locul pentru sprintul final. Ciumeti ținește cam la vreo 200 de metri de linia de sosire și cîștigă

pe merit locul I în clasamentul general al etapei. Ghera și-a clasat al doilea, Moldoveanu al treilea. Aceștia sînt de altfel și primii trei în clasamentul întregii etape disputate ieri.

Astăzi are loc etapa a doua: de dimineață, cursa se dispută pe distanța Constanța-Mangalia și retur, iar seara un circuit de 44 de kilometri pe faleza de la Mamaia.

I. DUMITRIU

Însemnări din prima etapă

Cînd bornele din marginea șoselei indică 6 km pînă la Constanța, era clar că victoria în etapă nu putea reveni decît unuia din cei trei de la „Voinea”. Atacînd ferm, lîngă Ovidiu — 11 km înainte de intrarea în oraș — Ciumeti, Ghera și Moldoveanu și-au creat repede un avans decisiv. Și, în timp ce amurgul învăluia străzile Constanței, zeci de mii de spectatori înșirăți pe traseu aplaudau victoria combătăului Nicolae Ciumeti, după un sprint într-adevăr entuziasmant.

Așa dar, „Cursa Săinteii” nu își dezmințe faima de „zîna bună” a tinerelor talente! De altfel și prima semietapă a dat cîștig de cauză unui alergător din noua generație — respectiv lui Niculescu.

Fără îndoială atenția plutonului a fost polarizată de duelul — puțin spectaculos, în general — dintre Constantin Dumitrescu și Ion Cosma. Încă de la plecare Cosma „a prins” roata redutabili-

lului adversar, rămîndu-l pironit în această poziție de-a lungul celor 240 km. Măgulitoare performanță pentru unul din așii șoselelor noastre!

Reconfortant este în schimb exemplul vehiculului rutier Ion Constantinescu, cîștigător al „Curselor Săinteii” ediția 1953. Prin întrecerea lui comportare, prin acțiunile curajoase inițiate nu o dată, el a demonstrat convingător că tineretea sportivă este în primul rînd o chestiune de mentalitate și atitudine.

Dificila etapă — București — Constanța — (să știți că dificilă este un termen blajin) — ne-a oferit numeroase alte motive de satisfacție. Din mirștii și lanurii, pe marginea șoselei străbătută de caravana noastră, sub soarele torid al sfîrșitului de august, nenumărați muncitori ai ogărelor alergau să salute trecerea cicliștilor...

Entuziasmul cetățenilor din Urziceni, DAN DEȘLIU

* școală medie (religioasă) musulmană.

DE PESTE HOTARARE

În Comitetul celor 18 state

• Cuvîntarea reprezentantului R. P. Romine. • Comitetul își va întrepuce lucrările pînă după dezbaterile problemei dezarmării și a încetării experiențelor nucleare la O.N.U.

GENEVA 29 (Agerpres). — La ședința din 29 august Comitetul celor 18 state pentru dezarmare a aprobat proiectul de raport prezentat de cei doi copresedinți, S. Tarapkin (U.R.S.S.) și C. Stelle (S.U.A.) raport care privește la activitatea Comitetului în perioada aprilie-septembrie 1963, care urmează a fi înaintată Adunării Generale O.N.U. și Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

La ședința din 29 august au luat cuvîntul reprezentanții U. R. S. S., S.U.A., Marii Britanii, R. P. Romine, Cehoslovaciei, Poloniei, Indiei, Suediei, R.A.U., Nigeriei și ai altor state, care s-au referit la diferite aspecte ale problemei dezarmării și la acele măsuri care ar contribui la des-tinderea încordării internaționale și în felul acesta la crearea unei atmosfere favorabile pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale.

În cuvîntarea sa, conducătorul delegației R.P. Romine, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Romine, a arătat că în viitor eforturile Comitetului trebuie să se concentreze în mod constant și neabătut în vederea realizării sarcinii fundamentale și anume încheierea Tratatului de dezarmare generală și totală. „Comitetul, a spus el, atenția noastră trebuie să se îndrepte și spre adoptarea de măsuri parțiale destinate să micșoreze pericolul războiului, să înlăturească înfăptuirea dezarmării generale și totale, să ducă la des-tinderea încordării internaționale, să promoveze încrederea între state, între popoare”. Printre aceste măsuri, vorbitorul a subliniat importanța pe care ar avea-o adoptarea propunerii privind încheierea unui pact de negresivitate între statele membre ale Organizației Atlanticului de nord și statele participante la Tratatul de la Varșovia.

Vorbitorul a arătat că o altă măsură care merită toată atenția este aceea de a se reduce bugetele militare ale statelor sau cel puțin de a se îngheța aceste bugete. Se știe, a spus el, că din punct de vedere economic cheltuielile militare constituie o povară foarte greu resimțită de către toate popoarele, de către toate

statele. Chiar și popoarele din țările care nu iau parte la cursa înarmărilor, simt, cel puțin indirect, vic-timele ei.

Guvernul Republicii Populare Romine, a declarat în continuare George Macovescu, atribuie o deosebită însemnătate propunerilor de a se crea zone denucleezate în diferite regiuni ale lumii. Aceste zone, de unde și șore care nu va fi voie să se dea lovituri cu arma nucleară, unde s-ar interzice deținerea, stocarea, depozitarea, producerea, dobîndirea, transportarea, folosirea sau experimentarea acestor arme, constituie prefigurări ale lumii eliberate de coșmarul nuclear, ale unei lumi care se va fi apropiat unei noi însemnate măsură de dezarmare generală și totală. În-făptuirea de zone denucleezate ar co-respunde dorinței popoarelor de a vedea limitându-se aria primejdiei nucleare. Propunerile guvernului român făcute cu 6 ani în urmă, a spus în continuare vorbitorul, de trans-formare a Balcanilor într-o zonă a păcii și a colaborării, lipsită de arme nucleare și baze pentru rachete, își păstrează și în prezent pe de-a întregul actualitatea lor. Realizarea a-celor propuneri ar asigura popoarelor din această parte a lumii noi condiții pentru dezvoltarea colaborării pașnice și ar constitui o contribuție la cauza păcii generale.

În încheierea cuvîntării sale reprezentantul român a arătat că delegația R.P. Romine își exprimă speranța și convingerea că problemele dezarmării și cele legate de ea vor fi amplu dezbătute la viitoarea sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Comitetul celor 18 state a hotărît ca în legătură cu viitoarea dezbateră a problemei dezarmării și a încetării experiențelor nucleare la sesiunea Adunării Generale O.N.U. (care se va deschide la 17 septembrie) să-și întreprindă temporar lucrările de la 1 septembrie. Data reluării activității Comitetului celor 18 state pentru dezarmare va fi fixată cel mai tirziu la o săptămîină după sfîrșitul dezbaterii la O.N.U. a problemelor amintite.

După semnarea Tratatului de la Moscova

WASHINGTON 29 (Agerpres). — La 29 august, Comisia pentru afacerile externe a Senatului S.U.A. a aprobat Tratatul cu privire la interzicerea experiențelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă. 16 senatori au votat în favoarea Tratatului, iar unul împotriva.

După ce a devenit cunoscut rezultatul votului, președintele comisiei, senatorul Fulbright, a declarat că „a fost un vot foarte bun”.

LONDRA 29 (Agerpres). — Reprezentanții guvernului Ugandei au semnat la 29 august la Londra Tratatul privind interzicerea experimențelor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă. Uganda este cel de-al 70-lea stat care a semnat acest tratat la Londra.

Visita delegației A.R.L.U.S. în U.R.S.S.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — La 29 august, în ajunul plecării în patrie, delegația Consiliului General A.R.L.U.S. s-a întâlnit cu activiștii ai Asociației de prietenie sovieto-romine. Au fost de față reprezentanți ai unor mari întreprinderi din Moscova — membre colective ale asociației. Președintele asociației, Evgheni Afanasenko, ministrul învățămîntului al R.S.F.S.R., i-a salutat cu căldură pe oaspeți.

Prof. Octav Livezeanu, care a luat cuvîntul în numele membrilor delegației, și-a împărtășit impresiile culese în cursul călătoriei prin Uniunea Sovietică.

Membrii delegației au vizitat Moscova, Ucraina și Gruzia, unde au participat la festivitățile prilejuite de cea de-a 19-a aniversare a eliberării României.

Desfășurarea „Marșului spre Washington” al populației de culoare din S. U. A.

WASHINGTON 29 (Agerpres). — Marea demonstrație de la Washington a populației de culoare din S.U.A. „Marșul pentru drepturi civile”, la care au participat, potrivit aprecierilor agențiilor de presă, peste 200.000 de oameni, a luat sfîrșit miercuri după-amiază. La încheierea mitingului, participanții au scandat în cor textul unui jurămînt citit de Philip Randolph, președintele Comitetului de organizare a marșului, prin care se angajează să continue lupta pentru obținerea drepturilor civile și a deplinei egalității rasiale pe teritoriul S.U.A. Prin acest jurămînt, participanții la marș își exprimă hotărîrea de a folosi și pe viitor mijloacele de luptă de pînă cum pentru emanciparea populației de culoare — demonstrații, scrisori, constituirea de delegații, atragerea unor largi părți la lupta pentru drepturi civile — și își afirmă hotărîrea de a continua, „fără echivoc, cu trup și suflet lupta pentru dreptatea socială”.

După mitingul de la monumentul lui Lincoln, conducătorii celor 10 organizații care au patronat marșul au fost primiți de președintele Kennedy, cărui i-au prezentat revendicările populației de culoare și, în primul rînd, cererea de a se acorda neîntîrziat drepturi și libertăți depline celor 20 de milioane de locuitori de culoare ai S.U.A. După această întrevedere Casa Albă a dat publicității o declarație a președintelui Kennedy, în care se subliniază că administrația sa va depune eforturi pentru a obține adoptarea de către Congres a legislației cu privire la egalitatea rasială în S.U.A. și se va strădui, de asemenea, să rezolve problemele discriminării rasiale în cîmpul muncii.

Correspondenții agențiilor de presă care au relatat despre desfășurarea marșului și a mitingului de la statuia lui Lincoln subliniază că în

cuvîntările rostite cu acest prilej și în declarațiile conducătorilor organizațiilor de culoare s-a arătat că proiectul de lege cu privire la drepturile civile nu constituie decît un prim pas în lupta pentru cîștigarea drepturilor și libertăților cetățenești. Vorbitorii au arătat că prevederile acestui proiect de lege nu sînt suficiente și că lupta populației de culoare va continua.

În cadrul acțiunilor pentru prezentarea revendicărilor populației de culoare, conducătorii organizațiilor care au patronat marșul au avut miercuri dimineața, încă înainte de începerea demonstrației, o întrevedere cu liderii Senatului și Camerei de Reprezentanți. Purtătorii de cuvînt ai organizațiilor de culoare au arătat că au atras atenția congresmenilor asupra necesității de a se rezolva urgent problema discriminărilor rasiale și a drepturilor cetățenești pentru populația de culoare.

Agencia France Presse relatează: „În timpul marșului pentru drepturile cetățenești, un autocar cu manifestanți a fost atacat cu pietre de către un grup de rasisti, pe drumul între Baltimore și Washington. Unul din geamuri a fost spart, dar nu a rănit pe nimeni. Atacanții au fost arestați.”

Aprape de monumentul lui Lincoln cîntărea de culoare Odetta „ridică corînta” cu un cîntec pe care multimea îl scandează. Entuziasmul multimei a ajuns la culme cînd Philip Randolph a dat citire jurămîntului solemn de a continua lupta pentru egalitate. Cu brațul drept ridicat, zecile de mii de manifestanți au repetat paragrafele principale ale jurămîntului.

Proteste justificate

REYKJAVIK 29 (Agerpres). — Organizația adversarilor ocupației Islandei a dat publicității o declarație în care protestează împotriva planurilor de construire a unei noi baze maritime militare americane pe teritoriul acestei țări. Permisivitatea dată unei puteri nucleare să construiască baze ofensive pe teritoriul islandez, menționează declarația, reprezintă un aventurism de neiertat.

Situația din Vietnamul de sud continuă să fie încordată

SAIGON 29 (Agerpres). — Ziarul american „New York Herald Tribune” scrie într-un editorial că „so-luționarea crizei din Vietnamul de sud este departe de a fi o problemă simplă și ușor de realizat”. Această afirmație este confirmată de știrile transmise de corespondenții tuturor agențiilor de presă, potrivit cărora în Vietnamul de sud situația continuă să fie încordată. Legea marțială și toate restricțiile sînt menținute, universitățile continuă să rămîină închise.

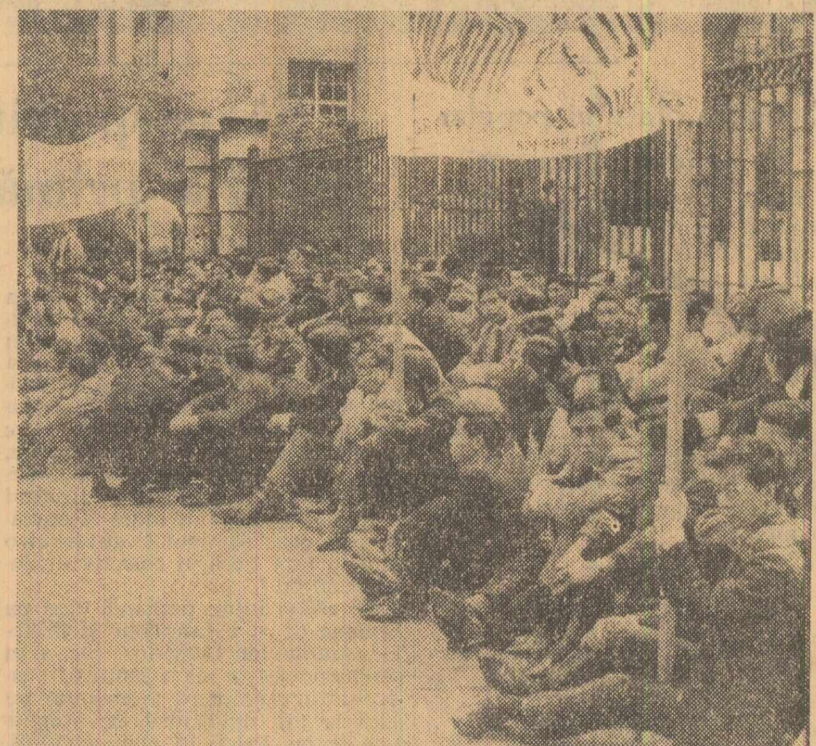
După cum anunță agenția Reuter, autoritățile militare au instituit o severă cenzură asupra presei, tuturor informațiilor corespondenților de presă și ai agențiilor și asupra legăturilor telefonice. În ultimele două zile, peste 90 la sută din știrile transmise de corespondenții agenției Reuter au fost cenzurate de comandamentul militar. Membrii corpului diplomatic au trebuit să înceteze legăturile cu guvernele lor, iar unor ambasade li s-a cerut des-fîcirea telegramelor și prezenta-rea lor la cenzură. În Saigon și în împrejurimi continuă să fie concentra-te însemnate forțe militare.

PRAGA 29 (Agerpres). — Secretariatul Federației Sindicale Mondiale a adresat Frontului național de

eliberare a Vietnamului de sud o telegramă în care se arată, între altele, că „Oamenii muncii din întreaga lume condamnă introducerea stării excepționale, arestările în masă, torturile și persecuțiile cu ajutorul cărora clica ngocbhidemistă încearcă să înșuşe mișcarea patriotică și acțiunile budistilor și ale altor pă-turi ale populației din Vietnamul de sud. Oamenii muncii din întreaga lume își exprimă sincera admirație față de lupta curajoasă a poporului sud-vietnamez”.

Date recente furnizate de „Agenția americană pentru dezvoltarea internațională” oglîndesc amploarea tragediei pe care o trăiește populația sud-vietnameză.

Potrivit agenției citate, trupele diemiste, în „colaborare” cu oficialiții americani, au organizat pe cu-prinsul Vietnamului de sud 7.500 de „state strategice”. Aceste state, ade-vărate lagăre de concentrare, cu-prind circa 10 milioane de persoane. Cum arată aceste „state”? Potrivit descrierilor, ele sînt înconjurate cu șanțuri adînci, împrejmuite cu sîrmă ghimpată și parapeți cu turnuri de observație. Locuitorii nu pot ieși din cuprinsul acestor lagăre decît înso-țiți de soldați înarmați.

200 de studenți vietnamezi care învață la Paris au organizat o manifestație de protest împotriva represunilor care au loc în Vietnamul de sud.

Aminarea datei proclamării Federației Malayeze

KUALA LUMPUR 29 (Agerpres). — În urma unor tratative prelungite între Duncan Sandys, ministrul pentru problemele Commonwealth-ului al Angliei, și primul ministru al Malayei și conducătorii celorlalte teri-torii ce urmează a fi incluse în Federația Malayeză, la Kuala Lumpur a fost dat publicității un comunicat în care s-a anunțat că 16 septembrie este data definitivă a proclamării Federației Malayeze.

Explicînd motivele amînării acestui eveniment, fixat anterior pentru 31 august, un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al Malayei a arătat că aceasta a intervenit în urma acordului de la Manila care a

stabilit necesitatea consultării populației din teritoriile ce vor intra în federație de către o comisie a O.N.U. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a anunțat că activitatea comisiei va dura pînă la 14 septem-brie.

Referindu-se la activitatea misiunii O.N.U. în Sarawak, coresponden-tul agenției Reuter anunță că în di-mineața zilei de 29 august, în locali-tatea Miri, a avut loc o nouă de-monstrație a populației bășinșoare, organizată în semn de protest împotriva planului englez de creare a Federației Malayeze. Forțele polițienești i-au atacat pe demonstrații cu bastoane și gaze lacrimogene.

Un grup de partizani guatemalezi, care operează în regiunea Sierra de la Minas, odihnindu-se după o acțiune de luptă.

O VARĂ FURTUNOASĂ

După puternicul val de indignare care a zguduit Spania de la un capăt la altul în primăvara aceasta, cînd din ordinul lui Franco a fost împuscat fruntasul comunist Julian Grimau, dictatura avea nevoie de un moment de răgaz și li căzuta De aceea, din aprilie și pînă în iulie, miniștri și alți înalți funcționari oficiali au colindat din diverse orășe și localități din țară, înmîșnind promisiunile sau salvom-nicia și amenințările pentru a îm-piedica mișcările revendicative ale oamenilor muncii. Aceștea erau preparativele pentru ceea ce „vară înfrîntă” pe care o dorea regimul fascist după marile greve din 1962 ce cuprinseseră o jumătate de mil-ion de muncitori din toată țara și după profunda frîntăminte politică pricinuită de asasinarea curajoșului fruntas comunist.

Pe plan extern, prinlate factoli care îndemna frantichismul să caute această aparență de „stabilitate” nu ultimul loc îl ocupa dorința de a se prezenta ca un interlocutor solid în fața guvernului Statelor Unite, în ajunul discuțiilor pentru prelungirea pactelor militare încheiate între Madrid și Washington în 1953. Aceste pacte, prevăzute pentru o durată inițială de 10 ani, au îm-punetoric Statelor Unite să instaleze im-portante baze aeriene și navale pe teritoriul spaniol. Pactele expiră în septembrie anul acesta. În prezent ambasadorul franchisti în capitala Statelor Unite duce discuții secrete cu administrația nord-americană pentru a obține „refinanțarea” lor în orice condiții.

Dar planurile franchiste cu privire la o „înfrîntă” nu aveau să se realizeze. Puternicia și energia grevă a muncitorilor asturieni a dat peste cap aceste calcule și a pus din nou în evidență profundul și irremediabilul antagonism existent între popor și dictatură.

Muncitorii spanioli nu au — după cum se știe — sindicate independente, de clasă, care să le opere interesele — în Spania există doar „sindicate” franchiste, subordonate guvernului. De aceea în Spania grevele încep și se desășoară cu totul altfel decît în alte țări burgheze. Greva muncitorilor din Asturia a început ca un răspuns solidar al mun-

de LORENZO TEROL

cititorilor față de tratamentul nedrept și inuman aplicat unor tovarășii de ai lor.

La 20 iulie 5.000 de mînieri declară greva brațelor încausate. Prin-te revendicările muncitorilor — comu-niști, socialiști, catolici și fără de par-tid — figurează revenirea mine-riilor deportați în urma grevelor din 1962, obținerea unor libertăți sindi-cale. Muncitorii cer, de asemenea, sporirea concediilor plătite și alte revendicări cu caracter economic.

La 21 iulie se alătură mișcării alți

Scrisoare din Madrid

4.000 de mînieri. Ziua următoare, renunțînd la obișnuita sa mutenie, guvernul recunoaște că greva atec-tează sase mine din marile bazin Caudal și din bazinul mai mic Aller. Este de remarcat că în aceste bazine în timpul farsei „alegerilor sindicale” înscănată de către regim la începutul verii, marea majoritate a mînierilor s-a abținut de la vot. Un manifest clandestin al „Opoziției sindicale”, care circula intens în toată zona minieră asturiană, arată că boicotarea masivă a „alegerilor” „a demonstrat unitatea de neînvină a oamenilor muncii”.

La 25 iulie numărul greviștilor din Asturia se ridică la 10.000. La Gijón, oraș portuar din această provincie, 400 de muncitori de la întreprinde-rea de construcții navale „Santere-le din Cantabrico” fac o grevă de trei ore în semn de solidaritate cu mînieri. Se alătură la grevă 3.000 de metalurgici de la compania „Uzi-nele asturiene din Mieres”. Ca măsura de represalii, patronii declară închise pe timp de două luni mai multe mine cu un total de 9.900 de muncitori. Atitudinea patronilor de-termină extinderea conflictului. 1.200 mînieri de la „Societatea Industrială asturiană” declară grevă, cerînd majorarea salariilor și reprimirea tovarășilor lor concediați. Numărul total al greviștilor se ridică la a-prorape 12.000.

fuză și reia lucrul. Mai mult, la 2 august greva se extinde la bazinul Nalón, glorios prin tradițiile sale de luptă. Mînieri de la „La Mosquera” și „Oscura” (500 în total) fac grevă în abatai, iar cei 8.000 mînieri ai companiei „Duro Felguera” anunță intenția lor de a se alătura cu toții grevei. Într-un timp, alți 200 de muncitori declară grevă de solidaritate în bazinul Langreo (alt punct de rezistență al clasei muncitoare asturiene), iar 7.000 continuă greva în bazinul Caudal. Știri despre creșterea continuă a stării de spirit al muncitorilor sosesec și din alte regi-ri. Patru mii de muncitori de la scantierele navale „Bazán” din portul El Ferrol aliat în extremul nord-vest al Spaniei organizează în lăcete o demonstrație în sprijinul revendicărilor lor economice și în semn de so-lidaritate cu mînieri asturieni.

La 5 august greva cuprinde zonele vitale din toate bazinele asturiene: Langreo, Nalón, Caudal, Aller. Pa-langă guvernatorul civil din Oviedo (care, ca orice guvernator civil al unei provincii este în același timp „șef provincial” al Falangei, partidul unic fascist) continuă insistențele din Madrid că să „rezolve această serioasă problemă”. Pentru a ruși, guvernatorul acceptă ca greviștii să poată fi „reintegrati colectiv” la lucru dacă doresc. Aceștea în-seamnă că ei nu își vor pierde drepturile de vechime în întreprin-dere, știut fiind că una din armele antimuncitorești, puse de către statul franchist în mina patronilor, este aceea de a-i putea pedepsi pe mun-citorii care participă la greve, („legale” în Spania). Dar nici a-cesastă ofertă a guvernatorului din Oviedo nu are efect în rîndul gre-viștilor. Continuă sistemul de mun-cii cîntă în întreprinderile neafecta-te în mod formal de grevă. Din or-dinul guvernului autohtonile închid pînă la 13 august 17 mine. Prin-țura ministrului informațiilor, Fraga Iribarne, dictatorul proclamă că „va continua să închidă minele” dat fiind caracterul politic al mișcării. Ziarul fascist „Nueva Espana” din Oviedo le spune din nou, în mod amenințător mînierilor „că nu au cedat în domeniul politic”.

Dar greva continuă și rîndurile greviștilor cresc. Asturia devine centrul nevralgic al Spaniei. Ceea ce se petrece în Asturia se reper-cutează în întreaga țară. În fața neputinței guvernului de a stăvilii

extinderea conflictului, patronii din alte industrii își iau propriile lor măsuri pentru „a face față furtunii”. Astfel, în Madrid, unde patronatul din industria metalurgică proiecta concedierea a 15.000—18.000 de muncitori, concedierile sînt amî-nate „sine die”. În alte orășe pro-ducători de fabrici și mînieri caută să o ia înainte anunțînd cererii ale muncitorilor pentru a evita extinde-rea exemplului asturian.

Fără nici o legătură cu greva — expresie strălucită a luptei muncito-rești de masă — clevta explozii de bombe în Madrid puse, după cum afirmă poliția, de către ele-mente anarhiste, li oferă lui Franco pretextul „să dea o pedeapsă exem-plară”. În urma unei parodii de proces în fața unui tribunal militar, în baza legii excepționale, fără po-sibilitatea de a se apăra, doi tineri anarhiști, presupuși autori ai ase-zării acelor bombe într-un birou al poliției li într-un local al sindicate-lor fasciste din Madrid, sînt con-damnați la moarte și executați cle-ve zile mai tirziu prin orbiul pro-cedeu denumit „garrote vil” (instru-ment medieval de tortură care con-sistă dintr-un cerc de fier cu un orificiu prin care un surub rupe ver-tebrele cervicale ale victimelor). Odată mai mult, teroarea franchistă se manifestă ca o provocare, în fața luptei care nelinistește cu ade-vărat regimul: lupta vastă, masivă, crescîndă, economică și politică, a oamenilor muncii.

Dar nici acest singeros episod nu intimidează, nu abate de la lupta sa justă clasa muncitoare spaniolă. Aspra înfruntare a greviștilor asturi-eni cu patronii, cu guvernul și cu vîrfurile sindicatelor fasciste nu numai că umple de admirație pe oa-menii muncii din întreaga Spania, dar creează și condițiile pentru o toamnă de acțiuni generalizate.

Vara nu a fost un moment de ră-gaz, cum sperau autoritățile, ci o amenințătoare furtună pentru regim, ea a pregătît și anunțat noi impor-tante lupte ale clasei muncitoare și ale întregului popor împotriva regimului franchist. În aceasta, un mare merit le revine eroicilor mînieri asturieni care, după cum a subliniat în recenta sa declarație Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Spania, „o dată mai mult au de-mostrat că sînt detașament de frun-te al proletariatului spaniol”.

Scinte stîn

BRIONI. În seara zilei de 28 august N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și I. B. Tito, secretar general al U.C.I., președintele R.S.F.I., au primit la Vila albă, pe insula Brioni, un grup de ziaristi sovietici, iugoslavi și străini și au răspuns la întrebările acestora. La 29 august, după parul zile de o-dihna la Brioni, N. S. Hrușciov, îm-preună cu soția, I. B. Tito și perso-

nele care li însoțesc au plecat pe bor-dul navei „Galeb” la Kopar, port la Marea Adriatică. De aici s-au îndreptat cu automobilele prin Ljubljana la Brdo.

ATENA. În capitala Greciei au început lucrările primei Conferințe internaționale de speologie, la care partici-pă 100 de delegați din 15 țări. Din partea R. P. Romine, la lucrările conferinței participă o delegație condusă de prof. univ. C. Motas, directorul Institutului de speologie „Emil Racovița”. După încheierea lucrărilor, timp de două săptămîni, participanții la conferință vor vizita o serie de peșteri și centre arheologice din Grecia.

SANTIAGO. Delegația Consiliului Mondial al Păcii care vizitează Chile a remis președintelui chilian Jorge Alessandri, un mesaj în care se arată că declarația președintelui statului Chile privind necesitatea limitării alo-carilor pentru înarmarea Americii Latine, precum și declarația comună a președinților statelor Chile, Bolivia, Brazilia, Mexic și Ecuador referitoare la necesitatea transformării Americii Latine într-o zonă denucleezată, au fost primite cu mare interes și simpa-tie de toți partizanii păcii.

Premierea redactorului șef al revistei „Der Spiegel”

BONN. Ziaristul vest-german Konrad Ahlers, redactorul șef al săptămî-nalului „Der Spiegel”, a primit re-cent „Premiul Drexler”, unul din premiile acordate pentru activitatea ziaristică în Republica Federală Ger-mană. După cum se știe, Ahlers a fost multă vreme ținut în stare de arest din ordinul fostului ministru de război de la Bonn, Strauss, pentru „vină” de a fi demascat într-o serie de articole rolul acestuia în activi-tatea frauduloasă a societății F.I.B.A.G. Principalele ziare burgheze vest-ger-mane au trecut sub tăcere premierea lui Ahlers.

QUITO. Bolivar Sandoval Mendez, secretarul general al Federației oa-menilor muncii din provincia Guayas din Ecuador, arestat din motive poli-tice în timpul recentei lovituri de stat, a fost eliberat din închisoare.

RABAT. Într-un articol publicat de ziarul „Al-Ahram” liderul Partidu-lui Istiqlal, Allal El-Fassi, se pronunță împotriva încercărilor de a atrage Marocul în Piața comună. Asociera-rea această organizație, scrie ziarul, ar atrage țara noastră într-o dependență economică deplină, transformînd-o în furnizoare de materii prime, necesare țărilor occidentale, și într-o piață pen-tru desfacerea produselor acestor țări.

DELHI. De aprape două săptă-mîni continuă una din cele mai mari inundații pe care le-a cunoscut India de nord. A avut de suferit foarte mult statul Uttar Pradesh, unde au fost inundate 2.225 de sate cu o populație de 600.000 de oameni.

Cunoscutul poet spaniol Marcos Ana a organizat în Brazilia o conferință de presă în cadrul căreia a cerut eliberarea deținuților politici spanioli.